

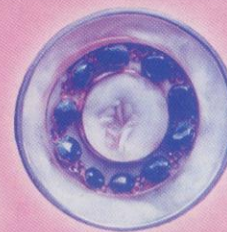
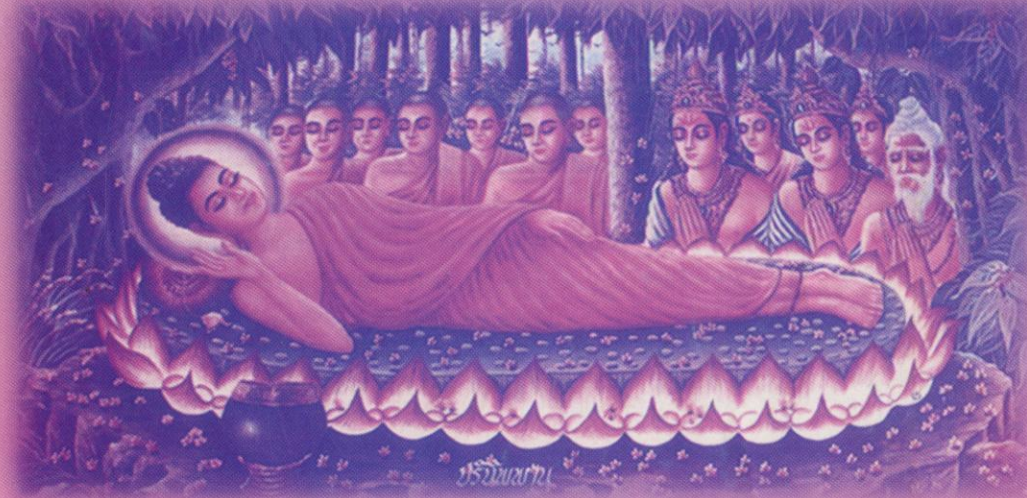
คำนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ ในพระสถูป ๘ แห่ง ในชมพูทวีป

มหาโคตมะสัมพุทโธ
 ชาติวิถถาระกัณเฑาะ
 อุณ्हิสโร จะตุโร ทาตมา
 อะสัณณินนา จะ ตา สัตตะ
 มะหันทา ปัญจะ นาฬิ จะ
 ขุทตะกา ปัญจะ นาฬิ จะ
 มะหันทา ภินนะมุลกา จะ
 ขุทตะกา สาสะปะมัตตา
 มะหันทา สุวัณณะวัณณา
 เอโก อุโป ราชะกะเห
 เอโก กะปิละวัตถุสสะมิง
 เอโก จะ รามะคามัสสะมิง
 เอโก ปาเวยยะเก มัลเล
 เอเต สารีริกธา อุปา
 ปุชิตา นะระเทเวหิ

กุสินรายะ นิพพุโต
 เตสุ เตสุ วิเสสะโต
 อักกะกา ทะเว จะ สัตตะมา
 เสสา ภินนา จะ ชาติโย
 มัชฌิมา จะ ฉะ นาฬิกา
 สัมภินนา ติวิชา มะตา
 มัชฌิมา ภินนะคัลลทูลา
 เอวัง ชาติปะมาณิกา
 เอวัง วัณณาปิ ชาติโย
 เอโก เวสาลิยา อะหุ
 เอโก จะ อัลดะกัปปะเก
 เอโก จะ เวฐฐะทีปะเก
 เอโก จะ กุสินาระณะเก
 ชัมพุทีปะ ปะติฏฐิตา
 อะหัง วันทามิ ชาติโย.

พระพุทธเจ้า เสด็จโปรดโลก

ขอเชิญสักการะบูชาพระบรมสารีริกธาตุ 3 ประเทศอันเชิญรอบโลก
 ครั้งเดียวในชีวิตของชาวพุทธทั่วประเทศ
 ประดุจดั่งได้เข้าเฝ้าองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยตนเอง

ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์
 วันที่ 1-31 ธันวาคม พ.ศ. 2545
 มูลนิธิสมเด็จพระหลวงพ่อดวงค์ใหญ่ (วัดเขาตะเกียบ)

คำอธิษฐานบารมี พระบรมสารีริกธาตุ นะโม ๓ จบ

ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอธิษฐานแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระ
พุทธพจน์ พระสังฆกรรม ทั้งพระอรหันต์ พระอริยสงฆ์เจ้าทุกพระองค์ได้
โปรดประทานพระเมตตาบารมี พระฉัพพรรณรังสี พุทธบารมีทุกประการที่
พระองค์ทรงบำเพ็ญเพียรมา จงเป็นคบะเคชะ ประสิทธิ์ประสาทรักษาผืน
แผ่นดินไทย น่านน้ำของไทย พระบวรพระพุทธศาสนา อภิบาลรักษาพระ
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ พร้อมทั้งพระบรมวงศา
หมู่ ให้ทรงพระเกษมสำราญ รักษาชีวิตผู้ปฏิบัติการรักษาผืนแผ่นดินไทย
ทั้งมนุษย์และวิญญูณตลอดทั้งปวงประชา สุจริตรวมทั้งข้าพเจ้าและครอบครัว
ให้รอดปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง

ที่ พ ๓๓๐/๒๕๔๕

สำนักงานการสมเด็จพระสังฆราช
วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพมหานคร

๑๐ กันยายน ๒๕๔๕

เรื่อง การอัญเชิญพระเจดีย์ฯและพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศรอบโลกสู่ปักษ์ใต้

เจริญพร นายสยาม แสนชาติ

ผู้ดูแลรักษาพระเจดีย์ฯและพระบรมสารีริกธาตุอัญเชิญรอบโลก (ฝ่ายมรณวาส)

อ้างถึงหนังสือที่ พิเศษ /๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ กราบทูล
เจ้าประคุณสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ขอประทาน
พระอนุญาตอัญเชิญพระเจดีย์วิสาขบูชาอนุสรณ์ สกลโลกประกาศบรรพชาวันวิสาขะ และพระบรม
สารีริกธาตุจาก ๓ ประเทศรอบโลกสู่ปักษ์ใต้ เพื่อการสักการบูชาและเผยแพร่การประกาศ วัน
วิสาขบูชาเป็นวันสำคัญสากลโลกขององค์การสหประชาชาติ ระหว่างวันที่ ๑-๓๑ ธันวาคม พ.ศ.
๒๕๔๕ โดยมีมูลนิธิสมเด็จพระหลวงพ่อดองค์ใหญ่ ดำเนินการและจัดงานครั้งนี้ และประดิษฐาน
ชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังรายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ความทราบฝ่าพระบาทแล้ว ได้ประทานพระอนุญาตให้อัญเชิญพระเจดีย์ฯ และ
พระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศอัญเชิญรอบโลกสู่ปักษ์ใต้ ตามที่กราบทูลขอ และทรงอนุโมทนา
ยินดีกับชาวพุทธทั้งหลาย ที่ได้ร่วมกันเผยแพร่พระพุทธศาสนาครั้งนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดทราบ.

ขออำนาจพร

พระพรหมมุนี

(พระราชรัตนมงคล)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสมเด็จพระสังฆราช

โทร ๐-๒๒๒๘๑-๒๘๓๑-๓

โทรสาร ๐-๒๒๒๘๐-๐๓๔๓

พระวรธรรมคฤ

(สมเด็จพระญาณสังวร)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

ประธานหนังสือที่ระลึกในโอกาสอัญเชิญ

“พระเจดีย์วิสาขบูชาอนุสรณ์ สกลโลกประกาศบรรพชาวันวิสาขะ”

เดินทางรอบโลก

เริ่มแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

พระเจดีย์วิสาขบูชาอนุสรณ์ สกลโลกประกาศบรรพชาวันวิสาขะสร้างขึ้นในโอกาสที่สหประชาชาติประกาศความมีพิธีชอบรับว่า “วันวิสาขบูชา” คือวันสมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จประสูติ ทรงตรัสรู้ และเสด็จดับขันธปรินิพพานเป็นวันสำคัญของโลกนับได้ว่าเป็นบุญยิ่งนัก แล้วของโลกที่จะได้น้อมรับมงคลยิ่งใหญ่มากจากพระพุทธศาสนาอันมงคล เกิดแต่พระพุทธศาสนานั้นไม่มีมงคลใดเปรียบได้ ผู้มีบุญเพียงพอก็จะได้รับมงคลนั้นย่อมเชื่อและย่อมปฏิบัติเพื่อน้อมรับมงคล พ้นจะประมาณนั้นและพึงเข้าใจให้ถูกต้องว่าการรับให้ถูกต้องเท่านั้นจึงจะได้รับไม่ถูกหาอาจได้ไม่ การรับมงคลจากพระพุทธศาสนาก็มิได้แตกต่างจากการรับผลจากสิ่งใดอื่นทั้งหลายคือต้องทำเหตุเพื่อให้เกิดผลเป็นการรับได้ไม่เช่นนั้นก็หาอาจรับได้ไม่

เป็นที่เข้าใจกันในบรรดาผู้รู้ทั้งหลายว่าการทำความดีในพระพุทธศาสนา มีผลยิ่งใหญ่นั่นคือความดีทั้งหลายอื่นทั้งสิ้น ในทางตรงกันข้ามการทำความชั่วในพระพุทธศาสนาก็มีผลยิ่งใหญ่นั่นคือความชั่วร้ายทั้งหลายอื่นทั้งสิ้น และจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม เมื่อทำเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ย่อมต้องเกิดไม่มีที่เมื่อทำเหตุแล้วผลจะไม่เกิด ไม่มี ไม่มีแน่นอน โลกกำลังได้รับผลดีเป็นความมีมงคลจากพระพุทธศาสนา เพราะพุทธบริษัททั้งหลายกำลังปฏิบัติเทิดทูนพระพุทธศาสนาให้ปรากฏแก่โลกทั่ว

พระเจดีย์วิสาขบูชาอนุสรณ์ฯ ได้รับการอัญเชิญผ่านที่ใด ที่นั้นย่อมมีผู้ชื่นชมโสมนัสสาธุการกราบไหว้บูชาทั้งหลายด้วยกาย วาจา ใจ แน่แน่นอน เพียงเท่านั้น พระพุทธบารมีที่ไม่มีใครเปรียบได้ก็จะนำให้เกิดความสงบสุขยิ่งกว่าที่มีอยู่เดิมแน่นอน และแม้จะช่วยกันทำความเข้าใจให้เกิดขึ้นว่า ให้รักษาความโสมนัสยินดีชื่นชมในพระพุทธบารมีไว้ให้นานเท่าใดรักษาความรู้สึกนั้นได้นานเพียงใด ผลเป็นความชื่นอกชื่นใจอย่างไม่มีเปรียบเสมออีกก็จะเกิดอยู่ในจิตใจแน่นอนอย่างอาจไม่เชื่อว่าจะเป็นจริงได้ แต่ก็จะเป็นจริงได้แน่นอนจริง “ใจเป็นใหญ่ใจเป็นประธานทุกสิ่งสำเร็จด้วยใจ” ตั้งใจไว้ให้ดังตามด้วยการเทิดทูนพระพุทธศาสนาทั้งด้วยกาย วาจา ใจ เกิด ให้ทุกถ้วนหน้าพุทธศาสนิกชนเกิด แล้วความเดือนร้อนแสนสาหัสที่กำลังครอบคลุมโลกอยู่ ครอบคลุมจิตใจสัตว์โลกทั้งหลายอยู่ในทุกวันนี้ ก็จะผ่านพ้นไปได้ด้วยดี โลกจะมีความสุขความร่มเย็นเป็นที่ยศจรรยด้วยพระพุทธานุภาพ อันชาวพุทธทั่วโลกได้นอบน้อมเทิดทูนไว้เหนือเศียรเกล้า เหนือจิตใจตั้งแต่วินาทีที่ “พระเจดีย์วิสาขบูชาอนุสรณ์ สกลโลกประกาศบรรพชาวันวิสาขะ” ผ่านไปถึงแล้ว

วัดบวรนิเวศวิหาร กทม.

๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

คำว่า “พระธาตุ” เป็นคำเรียกอัฐิธาตุของพระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ ถ้าเรียกพระธาตุพระพุทธเจ้าแล้ว ใช้คำว่า “พระบรมธาตุ” บ้าง หรือ “พระบรมสารีริกธาตุ” บ้าง ในที่นี้จะขอกล่าวเฉพาะพระบรมสารีริกธาตุเท่านั้น

นับตั้งแต่วันประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน ของพระพุทธเจ้า มาบรรจบอยู่ในวันเดียวกันคือ วันวิสาขบูชา นับเป็นความอัศจรรย์ที่มีไว้ให้ชาวโลกได้ระลึกนึกถึงกัน เมื่อพระองค์ทรงดับขันธปรินิพพานแล้ว หลังจากนั้นหนึ่งสัปดาห์ก็มีพิธีถวายพระเพลิง เมื่อพิธีถวายพระเพลิงสิ้นสุดลง มีพระบรมสา

รีริกธาตุที่ไม่ได้สลายไปด้วยพระเพลิง ยังอยู่ในสภาพเดิมมีทั้งหมด ๗ องค์คือ พระรากขวัญทั้ง ๒ พระอุณหิต ๑ พระเขี้ยวแก้วทั้ง ๔ ส่วนพระธาตุนอกนี้ ย่อมย่อยออกด้วยพระเพลิงมีรูปทรงสี่เหลี่ยม ๓ ชนิด ชนิดใหญ่เท่าเมล็ดถั่วแตก ดวงได้ทั้งหมด ๕ ทะนาน ขนาดกลางเท่าเมล็ดข้าวสารหัก ดวงได้ ๕ ทะนาน ขนาดเล็กเท่าเมล็ดพันธุ์ผักกาด ดวงได้ ๖ ทะนาน พระรากขวัญขวากับพระอุณหิต ประดิษฐานอยู่ในเมืองอนุราธบุรี พระรากขวัญซ้าย เสด็จสถิตอยู่ในพรหมโลก พระเขี้ยวแก้วขวามือ เสด็จสถิตอยู่ดาวดึงส์สวรรค์ พระเขี้ยวแก้วขวาใต้ อยู่ในลังกาสิงหล พระเขี้ยวแก้วซ้ายบนประดิษฐานอยู่ในเมืองคันธารัฐ พระเขี้ยวแก้วซ้ายใต้อยู่ภาคพิภพ พระบรมสารีริกธาตุ ๑๖ ทะนานนอกนี้ เสด็จสถิตประดิษฐานอยู่ในมนุษยโลก พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงบรรจุไว้ได้ ๔ หมั่นเศษ เพื่อให้เหล่าพรหม เทพยดา มนุษย์ ภูษานาค และครุฑได้นุชากัน

พระบรมสารีริกธาตุ เป็นสิ่งที่เคารพบูชาของพุทธศาสนิกชนเป็นอย่างยิ่ง โดยทั่วไปพระบรมสารีริกธาตุจะได้รับการบรรจุประดิษฐานไว้ ณ สถานที่ขนาดใหญ่ เช่น เจดีย์ เป็นต้น มีบุคคลสำคัญลำดับเจ้าฟ้ามหากษัตริย์ ที่ทรงเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ทรงสร้างและเป็นผู้

ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุไว้ภายในมหาเจดีย์นั้น ตามหลักฐานที่ปรากฏทั่วโลกพระบรมสารีริกธาตุจะได้รับอัญเชิญประดิษฐานไว้ในพระมหาเจดีย์ทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศไทย เช่น พระปฐมเจดีย์ พระธาตุเจดีย์ดอยสุเทพ พระธาตุเจดีย์นครศรีธรรมราช พระเจดีย์ชเวดากอง ในประเทศพม่า รัตนมาลาเจดีย์ ในประเทศศรีลังกา พุทธคยาเจดีย์ ในประเทศอินเดีย เป็นต้น

พระเจดีย์เหล่านี้ มีความเป็นมายาวนานและล้วนเกี่ยวเนื่องกับพระมหากษัตริย์แทบทั้งสิ้น มีบุคคลเชื้อสายขัตติยะเป็นผู้สร้าง ตั้งแต่พระพุทธเจ้าทรงเสด็จดับขันธปรินิพพานมาจนถึงปี ๒๕๔๒ ความอัศจรรย์ก็บังเกิดแก่ชาวโลกท่ามกลางสมัชชาองค์การสหประชาชาติ ซึ่งมีสมาชิกทั่วโลกจำนวน ๑๖๘ ประเทศ ได้ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ ประกาศให้วันวิสาขบูชา เป็นวันสำคัญสากลของโลก อันนำมาซึ่งความปิติยินดีแก่ชาวพุทธทั่วโลกประมาณ ๓๕๐ ล้านคน

เมื่อวันวิสาขบูชาได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการให้เป็นวันสำคัญสากลของโลกแล้ว สิ่งสำคัญที่เกิดขึ้นตามมาที่เป็นรูปธรรมก็คือ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ได้ประทานเจดีย์สีทอง ซึ่งมีรูปองค์คล้ายองค์พระปฐมเจดีย์ มีความสูง ๙๙ ซม. พร้อมกับประทานพระบรมสารีริกธาตุส่วนพระองค์ บรรจุไว้ในองค์เจดีย์สีทองนั้น พร้อมด้วยพระธาตุของประมุขสงฆ์แห่งประเทศศรีลังกา และพม่า เพื่อทรงบรรจุไว้ครบถ้วนแล้ว มอบให้อัญเชิญไปประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก และจะเดินทางมาประเทศไทยในวันเสาร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้วจะอัญเชิญไปประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อสิ้นสุดการอัญเชิญทั่วโลกแล้ว จะอัญเชิญมาประดิษฐานไว้อย่างถาวร ณ ภายในสำนักงานใหญ่ องค์การสหประชาชาติ มหานครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสถานที่ประชุมบุคคลสำคัญระดับโลก ซึ่งได้ประกาศยกย่องพระพุทธเจ้าให้เป็นบุคคลสำคัญระดับโลก

จึงขอเชิญชวนพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า เมื่อทราบข่าวเป็นอันมงคลเช่นนี้แล้ว ให้รีบไปกราบไหว้บูชาพระบรมสารีริกธาตุที่เดินทางไปรอบโลกครั้งนี้ เหมือน กับการได้เข้าเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างใกล้ชิด อันจะเป็นมงคลชีวิตกับตนเอง ต่อครอบครัว สังคม และประเทศชาติสืบไป ถ้าจะกล่าวคำบูชาพระบรมสารีริกธาตุแบบง่าย ๆ ให้อ่าน

“อะหัง วันทามิ ธาตุโย”

พระเทพปริยัติมุนี
เจ้าคณะภาค ๑๕

ขอน้อมอภิวาทแด่ พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า

สมัชชาใหญ่องค์การสหประชาชาติ ณ มหานครนิวยอร์ก ได้มีมติประกาศยกย่องวัน “วิสาขะ” เป็นวันสำคัญของโลก ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2543 นับว่าเป็นบุญของชาวพุทธที่คนทั้งโลก ยกย่องพระบรมศาสดา ถึงแม้ว่ากาลเวลาจะผ่านไปถึงสองพันห้าร้อยกว่าปี แล้วก็ตาม เป็นความปราบปลื้มใจของพวกเราชาวพุทธเป็นอย่างยิ่ง

อาตมาภาพได้รับการติดต่อจากคุณสยาม แسنขัติ ผู้ดูแลพระบรมสารีริกธาตุจากประเทศนอร์เวย์ว่า จะได้เชิญพระบรมสารีริกธาตุสามประเทศ (ศรีลังกา พม่า และไทย) เดินทางประดิษฐานชั่วคราวในประเทศไทยมีเวลากำหนด 1 เดือน เพื่อให้พุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า ได้มีโอกาสสักการะก่อนที่จะเชิญไปประดิษฐานถาวร ณ มหานครนิวยอร์ก

คุณสยามได้เสนอว่า น่าจะได้เชิญมาประดิษฐานชั่วคราวที่วัดเขาตะเกียบ เพราะที่วัดมีพระทันตธาตุ (พระเขี้ยวแก้ว) อยู่แล้ว อาตมาภาพได้นำเรื่องเสนอคณะกรรมการของมูลนิธิสมเด็จพระหลวงพ่อดาว ว่าพอที่จะรับเป็นผู้ดำเนินการได้หรือไม่ เพราะลำพังวัดแล้วคงไม่มีพลังพอที่จะทำได้ ทางมูลนิธิ ไม่ขัดข้องที่จะรับเป็นผู้ดำเนินการ จึงได้ประสานงานไปทางคุณสยาม แسنขัติ และได้ดำเนินการติดต่อผู้เกี่ยวข้องและโฆษณาประชาสัมพันธ์มาโดยตลอด

พระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศนี้ ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก ได้สร้างพระเจดีย์วิสาขบูชาอนุสรณ์สกลโลก ขึ้นเพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ และจะได้เชิญมาประดิษฐานชั่วคราวที่วัดเขาตะเกียบด้วย

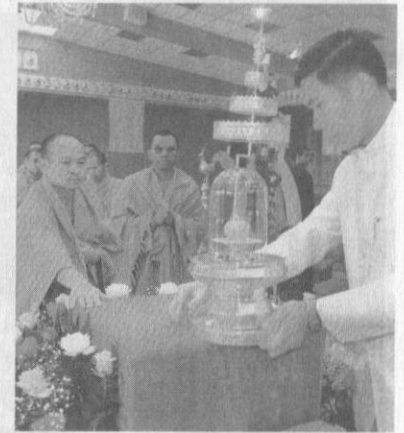
บัดนี้ความฝันเป็นความจริงแล้ว นับว่าเป็นบุญของวัด ของพระและพุทธศาสนิกชนทั้งหลายที่จะได้มีโอกาสถวายความเคารพสักการะประดุจพระองค์เสด็จมาโปรดพวกเราจึงมีความปีติปลาบปลื้มสุดที่จะพรรณนาได้

ต้องขอขอบใจ คุณจำลอง รุ่งเรือง, คุณสยาม แسنขัติ และคณะทำงานของมูลนิธิและทุก ๆ ท่านที่ได้มีส่วนร่วมในมหากุศลในครั้งนี้ ที่ได้ให้ความสำคัญสมกับที่องค์การสหประชาชาติซึ่งเป็นผู้แทนของโลกได้ยกย่องพระองค์ท่านให้ปรากฏขจรไปทั่วโลก

ขอให้ทุกๆ ท่านที่มีส่วนในครั้งนี้งดมีความสวัสดิ์พิพัฒนะมงคล เจริญพูนผลไปด้วยสิ่งที่ท่านปรารถนาจงทุกประการเทอญ

พระครูพิพัฒน์วรภิตดี
เจ้าอาวาสวัดเขาตะเกียบ

การอัญเชิญรอบโลกเกิดขึ้นในโอกาสองค์การสหประชาชาติ ประกาศวันวิสาขบูชา เป็นวันสำคัญสากลโลก ยกย่องพระมหากรุณาธิคุณของพระพุทธองค์ ต่อมวลมนุษยชาติให้ประจักษ์ในโอกาสเดียวกันเปิดโอกาสแห่งชีวิต ที่ชาวพุทธทั่วโลกจักได้ยังประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่ตนเองในโลกปัจจุบันและโลกหน้า น้อมสักการะบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ผู้เป็นบรมครูแห่งเหล่าเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย (สัตถา เทวมะนุสสานัง พุทโธ)

พระเจดีย์วิสาขบูชาอนุสรณ์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศ ได้อัญเชิญสู่ประเทศต่างๆ ซึ่งล้วนแต่มีความแตกต่างกันในด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรมหลากหลาย แต่เป็นที่น่าอัศจรรย์ยิ่งในทุก ๆ สถานที่ที่ได้เชิญฯ ไปแล้วมีเหตุการณ์เกิดขึ้นโดยไม่แตกต่างกันได้แก่

๑. ความพร้อมเพรียง แห่งพุทธบริษัทที่นานาชาติจำนวนมาก เกิดการคาดหมายเดินทางมาสักการะบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
๒. พุทธบริษัทที่นานาชาติ ได้สวดมนต์ เจริญสติ ตามข้อวัตรปฏิบัติที่ตนเองได้เรียนรู้ และปฏิบัติตาม อย่างสันติไม่มีความขัดแย้งใด ๆ
๓. พุทธบารมีนิมิต ปรากฏการณ์ธรรมชาติ ได้เกิดขึ้นนอกเหนือฤดูกาล

นายสยาม แسنขัติ

ผู้ดูแลรักษาพระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศ
อัญเชิญรอบโลก (ฝ่ายฆราวาส)

ในกาลครั้งหนึ่ง ก่อนแต่จะปริณิพพานแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงมีรับสั่งกับพระอานนท์ว่า “มหาปริณิพพานสูตร ทิฆนิกาย มหาวรรข”

“ดูก่อนอานนท์ บางทีพวกเธอจะฟังมีความคิดอย่างนี้ว่า ปาพจนมีพระศาสดาล่วงแล้ว พระศาสดาของพวกเราไม่มี ข้อนี้นักเธอไม่ฟังเห็นอย่างนั้น ธรรมกัตวินัยกัตติ อันใดอันเราแสดงแล้ว ได้บัญญัติไว้แล้วแก่พวกเธอ ธรรมและวินัยอันนั้นจักเป็นศาสดาแห่งพวกเธอ โดยกาลล่วงไปแห่งเรา”

พระครูปลัดสัจจ กมโล
วัดไทยนอร์เวย์ ประเทศนอร์เวย์

อนงค์วรรณ เทพสุทิน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย
รองประธานคณะกรรมการ การศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
ประธานดำเนินงาน ฝ่ายฆราวาส การอัญเชิญพระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ
จาก ๓ ประเทศอัญเชิญรอบโลก

กำหนดการอัญเชิญ

พระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศอัญเชิญรอบโลก สู่ภาคใต้

ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ

อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วันเสาร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เวลา ๑๓.๕๐ น. พระเจดีย์วิสาขบูชาอนุสรณ์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศ

อัญเชิญรอบโลก จากสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันสู่ประเทศไทย
ถึงสนามบินดอนเมือง โดยสายการบินไทยเที่ยวบินที่ TG925

- นายกกล้า สมตระกูล อธิบดีกรมศาสนา ประธานการต้อนรับอัญเชิญ
พระบรมสารีริกธาตุรอบโลก ประดิษฐานชั่วคราว ณ โต๊ะหมู่บูชา
ห้องรับรองพิเศษ อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ
- พระราชาคณะ ๙ รูป เจริญชัยมงคลคาถา
- พุทธศาสนิกชนร่วมสักการะบูชา (ระหว่างเวลา 14.00 - 15.45 น.)

เวลา ๑๖.00 น. - พระเทพปริยัติมุนี ประธานอำนวยการอัญเชิญฯ,

คุณยุวดี บุญครอง รองประธานดำเนินงาน
อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุรอบโลกสู่ภาคใต้ โดยเฮลิคอปเตอร์

เวลา ๑๖.๔๕ น. - พระปริยัติวรการ เจ้าคณะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์,

ส.ส.อนงค์วรรณ เทพสุทิน รองประธานคณะกรรมการ การศาสนา
ศิลปและวัฒนธรรม ประธานดำเนินงานฝ่ายฆราวาส และประธาน
ฝ่ายต้อนรับ รอรับเสด็จฯ ณ ลานก่อสร้างพระอุโบสถ วัดเขาตะเกียบ
จ.ประจวบคีรีขันธ์

เวลา ๑๖.๕๐ น. พระเจดีย์วิสาขบูชาอนุสรณ์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุรอบโลก

อัญเชิญถึง วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหินจ.ประจวบคีรีขันธ์

- ฯพณฯ พลเอก สุรเชษฐ์ รัฐ องคมนตรี ประธานพิธีฝ่ายฆราวาส
อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุรอบโลกขึ้นสู่ (เสลี่ยง)
- ขบวนเจ้าพนักงานพิธีอัญเชิญฯ สุ่มณฑลพิธีประดิษฐานชั่วคราว
ณ บริเวณ สถานที่สร้างหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่
- พระภิกษุสามเณรและพุทธศาสนิกชนตั้งขบวนรับเสด็จตลอดแนวถนน

เวลา ๑๗.๑๕ น. - สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ ประธานพิธีฝ่ายสงฆ์ อัญเชิญพระบรม

สารีริกธาตุรอบโลกจาก (เสลี่ยง)

ประดิษฐานบนแท่นสักการะบูชา ณ มณฑลพิธี

- พระสงฆ์ผู้ดูแลพระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุอัญเชิญ
รอบโลกดังกล่าว ประวัติความเป็นมา
- ประธานดำเนินงานฝ่ายฆราวาสกล่าวรายงานต่อประธานในพิธี
- เจ้าหน้าที่กล่าวนำให้พระ และสมาทานเบญจศีล
- ประธานสงฆ์ให้ศีล
- ประธานในพิธีอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุจากผอบทองคำ
ประดิษฐานชั่วคราวเพื่อสักการะบูชา
- พระราชาคณะ ๙ รูป เจริญชัยมงคลคาถา เจ้าหน้าที่ลั่นฆ้อง กลอง ระฆัง
- ประธานพิธีกล่าวนำถวายสักการะ และถวายพานพุ่มทอง เงิน
- ถวายจตุปัจจัยไทยธรรมแด่พระสงฆ์ในพิธี
- พระสงฆ์ในพิธีอนุโมทนา
- พุทธศาสนิกชนทั่วไปสักการะบูชา

พุทธบารมี

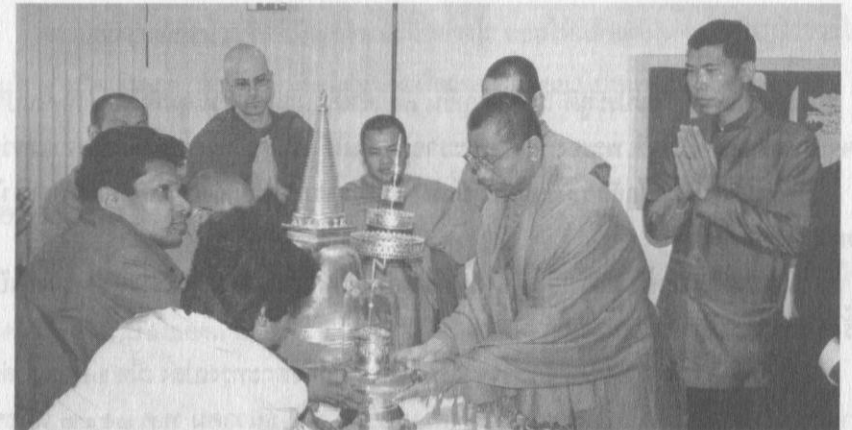

การบำเพ็ญสะสมซึ่งบุญญาบารมี ที่พระโพธิสัตว์ได้กระทำมาหลายภพชาติ ส่งผลให้เจ้าชายสิทธัตถะประสูติพร้อมด้วยลักษณะแห่งมหาบุรุษ ได้ตรัสรู้ธรรมสั่งสอนเวไนยสัตว์ทั้งหลายให้พ้นทุกข์บรรลุพระนิพพาน บุญบารมีที่พระพุทธองค์ได้ทรงกระทำมาแล้วนั้น เป็นปัจจัยเกื้อหนุนนานาประการ ช่วยพระพุทธองค์ให้พ้นจากภัยอันตราย สิ่งกีดขวางต่าง ๆ นับเป็นครั้งไม่ถ้วน เช่น พญามารผจญก่อนจะตรัสรู้ เป็นต้น

เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จสู่ปรินิพพาน ดอกมณฑาทิพย์จากท้องฟ้า บูชาสักการะพระพุทธสรีระ ยังให้เหล่าพระสาวกทั้งหลาย มีพระมหากัสสปะ เป็นต้น ได้ทราบการปรินิพพานของพระพุทธองค์พากันเดินทางไปสักการะพระพุทธสรีระ ภายหลังต่อมา พระมหากัสสปะรวบรวมพระอรหันต์ ๕๐๐ รูป ทำสังคายนาครั้งแรก อันเป็นเหตุสืบต่อพระพุทธศาสนาในประเทศต่าง ๆ สืบต่อไปทุกวันนี้ แมื่กาลปรินิพพานของพระพุทธองค์ล่วงเลยไปแล้ว ๒๐๐๐ กว่าปี ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์การสหประชาชาติได้ประกาศยกย่องพระพุทธเจ้า ประกาศวันประสูติ ตรัสรู้ ปรินิพพานของพระพุทธองค์เป็นวันสำคัญสากลโลก อันเป็นเหตุนำมาซึ่งการสร้างพระเจดีย์รำลึกและการอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศรอบโลก ข้ามทวีปใหญ่่น้อยและห้วงน้ำทะเลมหาสมุทร เพื่ออนุเคราะห์มหาชน นำมาซึ่งความปิตินดีสู่สังคมและประเทศนั้น ๆ โดยมีจำกัดขอบเขต

เดือนตุลาคม ปีพุทธศักราช ๒๕๔๕ พระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศอัญเชิญรอบโลกสู่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ขณะอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุออกให้มหาชนสักการบูชา หิมะได้ตกลงมาอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งวัน จนกระทั่งถึงเวลาปิดการสักการบูชา หิมะหยุดตก การที่หิมะได้ตกลงมาตลอดวันเช่นนี้เป็นเหตุการณ์ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในกรุงเบอร์ลิน เมืองหลวงแห่งเยอรมัน และเหตุการณ์ที่หิมะได้ตกนอกฤดูในเดือนตุลาคมเช่นนี้ไม่เคยปรากฏมีมาก่อนเช่นกัน โดยปกติในยุโรป ฤดูหนาวจะเริ่มต้นเดือนพฤศจิกายน และเข็มนาฬิกาจะต้องหมุนย้อนกลับไปอีกหนึ่งชั่วโมง พระมหาพยอม สุทัตสโน เจ้าอาวาสวัดพุทธวิหารกรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน ได้กล่าวถึงนิมิตแห่งพุทธานภาพ พร้อมนำพุทธศาสนิกชนทั้งหลายสักการบูชาพระอัฐิหรือพระบรมสารีริกธาตุ และปฏิบัติธรรมเบื้องหน้าพระพุทธองค์ สำคัญยิ่งนัก ครั้งหนึ่งในการเกิดขึ้นภพนี้ได้มีโอกาสเข้าเฝ้าสักการบูชาพระพุทธองค์เสด็จเลียบโลก

บูชา จะ ปุณฺณิยานัง เอตัมมังขะละมุตตะมัง การบูชาบุคคลซึ่งควรแก่การบูชา เป็นมงคลอย่างยิ่ง

หมายเหตุ

บรรยากาศหิมะตกนอกฤดูตลอดวัน หากต้องการรู้รายละเอียดเพิ่มเติม สามารถติดต่อสอบถาม พระมหาพยอม สุทัตสโน เจ้าอาวาสวัดพุทธวิหาร กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน

โทร. + 49 - 30 - 40713580

(ได้ในเวลาของประเทศไทยประมาณ 18.00 น. ถึง 21.00 น.)

พระพุทธเจ้าเลียบโลก

พระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเศ

และพระธาตุเจดีย์ฯ อัญเชิญรอบโลก

อัญเชิญจากเยอรมันสู่ไทย

ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ

อ.หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์

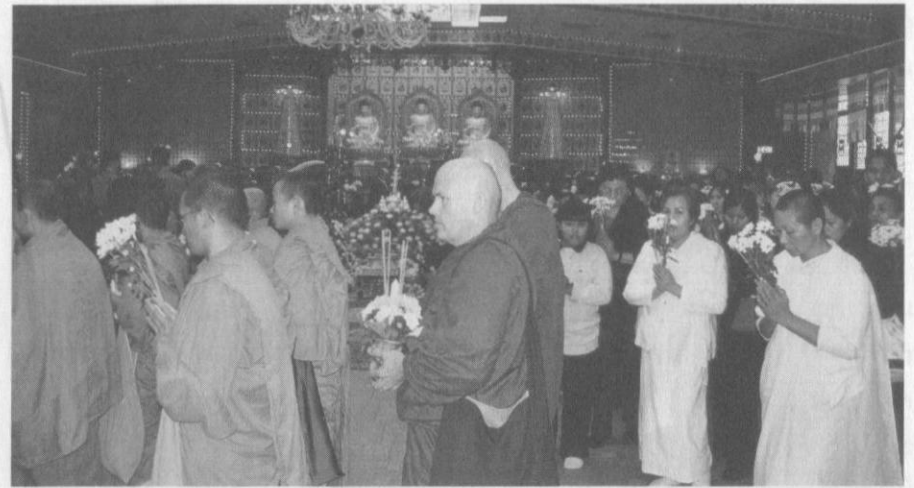
ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เจ้าชายสิทธัตถะประสูติ ในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๖ ณ สวนลุมพินี ประเทศเนปาล
ปัจจุบัน หลังจากประสูติ พระองค์เสด็จพระราชดำเนินได้ ๗ ก้าว ทรงเปล่งพระวาจาแรกว่า

“อัครโหเมมมสิ โลกัสสะ เขฎฐโหเมมมสิ โลกัสสะ เสฎฐโหเมมมสิ อะยะมันติมาชาติ นัตถิทานิ ปะนัพะโวติ”

เราเป็นผู้เลิศแห่งโลก เราเป็นผู้เจริญแห่งโลก เราเป็นผู้ประเสริฐการเกิดของเรารั้งนี้ เป็นครั้งสุดท้าย

ในปีพุทธศักราช ๒๕๔๒ พระวาจาแรกที่เจ้าชายสิทธัตถะทรงเปล่ง เมื่อ ๒๖๒๒ ปีล่วงมาแล้ว ได้ปรากฏเกิดขึ้นเป็นความจริง ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ สมัชชาองค์การสหประชาชาติ ซึ่งมีสมาชิกทั่วโลกจำนวน ๑๖๘ ประเทศได้ประชุมและมีมติเป็นเอกฉันท์ ประกาศวันวิสาขบูชา วันคล้ายวันประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นวันสำคัญสากลโลก ยกย่องพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาเก่าแก่ที่สุดศาสนาหนึ่ง คำสอนของพระพุทธองค์นำสันติสุข สู่สังคมโลกมาแล้วมากกว่า ๒,๐๐๐ ปี และสู่โลกอนาคตโดยไม่จำกัดกาลเวลา คำประกาศขององค์การสหประชาชาติดังกล่าว นำมาซึ่งความปิติยินดีแก่ผู้เฝ้าสันติภาพและชาวพุทธทั่วโลกประมาณ ๓๕๐ ล้านคน

ด้วยมูลเหตุที่สมัชชาองค์การสหประชาชาติ ประกาศวันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญสากลโลก สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ได้เสร็จเป็นองค์ประธานเททองหล่อพระเจดีย์ ลักษณะคล้ายองค์พระปฐมเจดีย์ มีความสูง ๘๙ เซนติเมตร พร้อมทั้งประทานนามว่า “พระเจดีย์วิสาขบูชาสรณ์ สกลโลกประกาศบรมบูชาวันวิสาขะ” โดยมีคณะทูตานุทูต เจ้าหน้าที่ประจำองค์การสหประชาชาติในประเทศไทย ตัวแทนภาคีรัฐและองค์กรพุทธศาสนา รวมทั้งพุทธบริษัทจำนวนมาก ร่วมพิธี ณ พระอุโบสถวัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นวันวิสาขบูชาวันสำคัญโลกวันแรกที่องค์การสหประชาชาติได้ประกาศยกย่อง องค์ประมุขสงฆ์แห่งประเทศไทย พม่าและไทย ประทานมอบพระบรมสารีริกธาตุบรรจุในองค์พระเจดีย์ฯ อัญเชิญไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เพื่อน้อมรำลึกถึงพระพุทธองค์เฉลิมฉลอง

คำประกาศยกย่องพระพุทธเจ้าขององค์การสหประชาชาติ และเปิดโอกาสให้ชาวพุทธทั่วโลกได้ชมสักการะพระบรมสารีริกธาตุ

จากหลักฐานพุทธประวัติ พระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพาน ณ เมืองกุสินารา ประเทศอินเดีย พระบรมสารีริกธาตุ (กระดูก) ของพระพุทธองค์ ได้ถูกแบ่งอัญเชิญไปประดิษฐานไว้ในเมืองต่าง ๆ พระบรมสารีริกธาตุจำนวน ๗ องค์ ไม่แตกสลาย ได้แก่ กระดูกหน้าผาก ๑ พระเขี้ยวแก้ว ๔ กระดูกไหปลาร้า ๒ ส่วนที่เหลือนอกจากนี้แตกสลายเป็น ๓ ขนาด ขนาดใหญ่สุดมี ๕ ทะนาน ขนาดกลางมี ๖ ทะนาน ขนาดเล็ก ๕ ทะนาน มีหลักฐานลักษณะ ๓ ประการ ได้แก่ เมล็ดถั่วแตก เมล็ดข้าวสารหักและเมล็ดงา

การอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุรอบโลก ได้เกิดขึ้นตามพระวาจาแรก ที่เจ้าชายสิทธัตถะทรงเปล่ง และพระพุทธรูปจะก่อนจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน ชาวพุทธและผู้สนใจทั้งหลาย ในประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย กลุ่มประเทศยุโรป และทวีปเอเชียบางประเทศ ที่ได้มีโอกาสชมสักการะพระบรมสารีริกธาตุอัญเชิญรอบโลก ต่างสาธุการยินดี ได้พร้อมเพรียงกันต้อนรับการเสด็จของพระพุทธรูปองค์ครั้งนี้อย่างล้นหลาม ในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ พระบรมสารีริกธาตุจะประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดจีนฟูกงวางซาง กรุงเบอร์ลิน สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีเปิดโอกาสให้ชาวพุทธเยอรมัน และชาวพุทธประเทศต่าง ๆ ได้สักการะบูชา หลังจากนั้น จะอัญเชิญสู่ประเทศไทยเป็นวาระสุดท้าย กำหนดถึงวันเสาร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน โดยสายการบินไทย เที่ยวบินที่ T.G. 925 ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างวันที่ ๑-๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ และอัญเชิญสู่ประเทศเนปาล และประเทศอื่น ๆ เป็นลำดับต่อไป เมื่อสิ้นสุดการอัญเชิญรอบโลกแล้ว จะอัญเชิญประดิษฐานถาวร ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ มหานครนิวยอร์ก สถานที่ประชุมโลก และประกาศยกย่องพระพุทธรูปเจ้าดังกล่าว

การได้มีโอกาสกราบไหว้พระบรมสารีริกธาตุรอบโลกครั้งนี้ เปรียบดังการได้เข้าเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตามตำนานพระพุทธรูปเจ้าเลียบโลก หรือพระพุทธรูปเจ้าโลกโปรดโลก ได้อุบัติเกิดขึ้นเป็นความจริง ในยุคสมัยปัจจุบัน ท่ามกลางความร้อนรนของโลก ซึ่งต้องการพระมหากรุณาธิคุณและพระพุทธรูปมี วาระโอกาสดังกล่าวสำคัญยิ่งมีความหมายสำหรับชีวิตของมนุษย์ อันมีช่วงอายุขัยจำกัด เป็นมหากุศลอันยิ่งใหญ่พุทธศาสนิกชนทุกท่าน ทุกวัย ทุกเพศ ควรถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเกิด

“ตลาดที่มีพระชนมายุน้อย ประกาศพระศาสนาอยู่ได้ไม่นาน ก็จะปรินิพพาน พระศาสนายังไม่แผ่ไพศาลไปยังนานาประเทศ เมื่อตลาดปรินิพพานและทำการถวายพระเพลิงแล้วพระบรมสารีริกธาตุจะแตกเป็น ๓ ลัทธิฐาน เพื่อว่ามหาชนในนานาประเทศ จะได้อัญเชิญไปนมัสการทำการสักการะ เข้าถึงมหากุศล อำนาจผลให้บังเกิดในสุคติภพต่อไป”

พระพุทธรูปจะก่อนจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน
มหาปรินิพพานสูตร

พระอาทิตย์และโลกยกย่องพระพุทธเจ้า พระสิริรัตนอมรินทร์

ลำดับนั้น ท้าวจตุโลกบาลทั้ง ๔ พระองค์ ก็ทรงรับพระราชกุมารไปจากพระหัตถ์ท้าว
มหาพรหม โดยรองรับพระองค์ด้วยอชินจิมมาชาติ อันมีสุขสัมผัส ซึ่งสมมติว่าเป็นมงคลในโลก
ต่อนั้น นางนพทั้งหลาย จึงรองรับพระองค์ด้วยผ้าทูลพัสดร์จากพระหัตถ์ท้าวจตุโลกบาล และ
ขณะนั้นพระราชกุมาร ก็เสด็จอุฏฐาการลงจากมือนางนพทั้งหลาย เสด็จลงเหยียบยืนยังพื้นภู
มิภาช ด้วยพระบาททั้งสองเสมอเป็นอันดี ท้าวมหาพรหมก็ทรงเปรมปรีดิ์ ทรงทิพยเศวตฉัตรกาง
กั้น กันละอองมิให้มาถูกต้องพระยุคลบาท ท้าวสุยามเทวราช ทรงซึ่งทิพยวาลวิชนีอันวิจิตร
เทพบุตรที่มีมหิทธิฤทธิ์องค์หนึ่ง ถือพระขรรค์อันขจิตด้วยแก้ว ๗ ประการ เทพบุตรองค์หนึ่ง
ยืนประดิษฐานถือฉลองพระบาทชาตรูปมัยทั้งคู่เทวบุตรองค์หนึ่งยืนเชิดรูดพิณพาทย์มโหรี
เป็นเกียรติแก่พระกุมาร ซึ่งเพียบพร้อมด้วยเครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์ทั้ง ๕ ประการ
แก่นัยนาของมวลงมนุษย์ แต่เทพดาทั้งหลายที่ต้อนนั้นมิได้เป็นปรากฏ

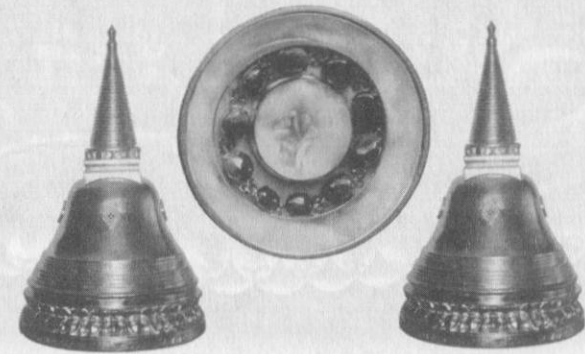
ครั้นพระกุมารทอดพระเนตรไปยังปราจีนทิศ เห็นเทพตามนุษย์เป็นอันมากมาสมโภช
สันนิบาตในลานอันเดียวกัน และเทพดาทั้งปวงทำสักการบูชาด้วยบุปผชาติต่าง ๆ ตั้งไว้
บนเศียรเกล้า แล้วกล่าวว่า ข้าแต่พระกุมารพระองค์เป็นผู้ประเสริฐสุด จะหาบุคคลในโลกนี้
เสมอด้วยพระองค์มิได้มี ครั้นแล้วพระกุมารเจ้าก็บิณฑิรพาไปทางอุดรทิศเสด็จมายังพระ
บาทไปบนพื้นแผ่นดินทอง อันท้าวจตุโลกบาลถือรองรับไว้ได้ ๗ ก้าวแล้วทรงหยุดประทับยืน
บนทิพยบุปผชาติ อันมีกลีบได้ ๑๐๐ กลีบ ทรงเปล่งพระสุรเสียงอันไพเราะดุจเสียงท้าว
มหาพรหม ดำรัสอาสวาทด้วยพระคาถาว่า

อโคหมสมมิ โลกสส
อภิมณิมา เมชาติ

เชฏฐ สฏฐฐมสมมิ
นตติทานิ ปุณพโกโว ฯ

ความว่า ในโลกนี้เราเป็นยอด เป็นผู้เจริญที่สุด เป็นผู้ประเสริฐที่สุด การเกิดของเรานี้
เป็นครั้งสุดท้าย ภาพใหม่ต่อไปไม่มี

พระบรมสารีริกธาตุ

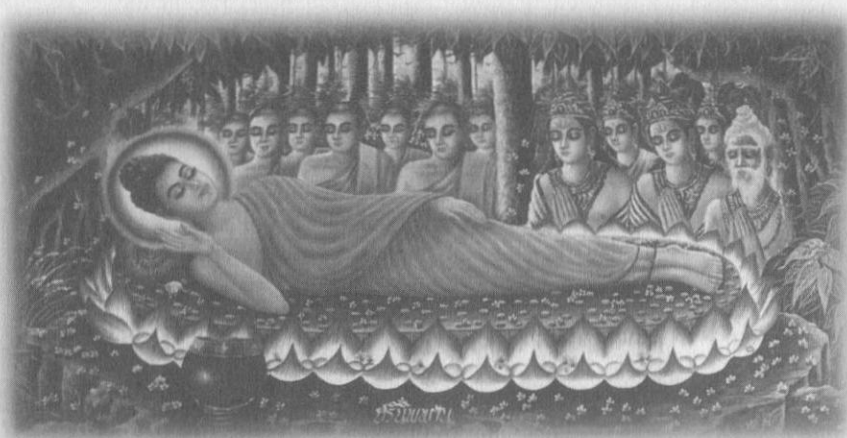
ครั้นพระมหากัสสปะ กับพระสงฆ์บริวาร ๕๐๐ และมหาชนทั้งหลายกราบนมัสการพระบรม
ยุคลบาทโดยซอแล้ว พระบาททั้งสองก็ถอยถอยหายจากหัตถ์พระมหากัสสปะ นีวันนาการ
คืนเข้าพระหีบดังเก่า ทุกสิ่งทุกอย่างได้ตั้งอยู่เป็นปกติ มิได้ขยับเขยื้อนเคลื่อนไหวจากที่แต่
ประการใด เป็นมหัศจรรย์อันยิ่งใหญ่อีกวาระหนึ่ง ขณะนั้นเสียงโศกปริเวนนาการของมวลง
เทพดาและมนุษย์ ซึ่งได้หยุดสร้างสระอันแล้วแต่ต้นวันก็ได้พลันดังสนั่นขึ้นอีก เสมอด้วยวัน
เสด็จดับขันธปรินิพพาน

ขณะนั้นเตโชธาตุก็บันดาลติดพระจิตภาณขึ้นเองด้วยอำนาจเทพดา เพลิงได้ลุก
พวยพุ่งโชติฉานเผาพระพุทธรูประเศพ พร้อมคู่ผ้า ๕๐๐ ชั้น กับหีบทองและจิตภาณหมดสิ้น
ยังมีสิ่งซึ่งเพลิงมิได้เผาให้ย่อยยับไปด้วยอำนาจพุทธอธิฐาน ดังนี้ :-

๑. ผ้าห่อหุ้มพระพุทธรูประเศพ ๑ ผืน
๒. ผ้าห่มภายนอก ผ้าห่อหุ้มพระพุทธรูประเศพ ๑ ผืน กับทั้ง
๓. พระเขี้ยวแก้วทั้ง ๔
๔. พระรากขวัญทั้ง ๒
๕. พระอุณหิส ๑ รวมพระบรมธาตุ ๗ องค์นี้ ยังคงปกติอยู่ดี มิได้แตกกระจัดกระจาย

และพระบรมสารีริกธาตุทั้งหลาย นอกนั้นแตกฉานกระจัดกระจายทั้งสิ้น มีลักษณะต่างกันเป็น
๓ ขนาด คือ :-

๑. ขนาดโต มีประมาณเท่าเมล็ดถั่วแตก
๒. ขนาดกลาง มีประมาณเท่าเมล็ดข้าวสารหัก
๓. ขนาดเล็ก มีประมาณเท่าเมล็ดพันธุ์ผักกาด

ยาวไม่แตกทำลายคงอยู่เป็นแท่ง แต่พระบรมศาสดาทั้งหลายทรงดำริว่า “ตถาคตจะมีชนมายุ น้อย ประกาศพระศาสนาอยู่ในนาน ก็เมื่อปรินิพพาน พระศาสนาจะไม่แผ่ไพศาลไปนานา ประเทศ เหตุดังนี้จึงขออธิษฐานว่า เมื่อตถาคตปรินิพพานเสร็จการถวายพระเพลิงแล้ว พระธาตุทั้งหลายจงแตกกระจายออกเป็น ๓ สัตตฐาน มหาชนจะได้เชิญไปนมัสการ ทำสักการบูชาใน นานาประเทศที่อยู่ของตน ๆ จะเป็นทางให้เข้าถึงกุศลอันอำนวยผลให้บังเกิดให้สุดติภพอต่อไป”

ครั้นเสร็จการถวายพระเพลิงแล้ว ท่ออุทกธารแห่งน้ำทิพย์ก็ตกลงจากอากาศดับเพลิง ให้อันตรธาน มัลลกะษัตริย์ทั้งหลาย ก็มีความชื่นบานได้อัญเชิญมาซึ่งถาดทองอันเต็มไปด้วย สุกคนธาวรี มาโลจสงลงที่พระจิตกาธานแล้วก็เก็บพระบรมสารีริกธาตุทั้งหลายใส่ไว้ในพระ หีบทองน้อย กับให้ตกแต่งซึ่งพระราชลัญจกรในท่ามกลางพระนครให้งามวิจิตรตระการ ด้วยสรรพาวรณ์ ควรเป็นที่สถิตประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุที่ควรระอันสูงแล้วให้อัญเชิญ พระหีบทองพระบรมสารีริกธาตุขึ้นเหนือคชาธารข้างพระที่นั่งอันตกแต่งด้วยเครื่องอลังการอัน มีเกียรติสูง ทำการสักการบูชาด้วยรูปเทียนสุคนธมาลาบุปผชาติ แล้วแห่เข้าสู่ภายในพระ นครอัญเชิญขึ้นประดิษฐาน ณ เบื้องบนรัตนบัลลังก์ ภายใต้เศวตฉัตร ณ พระโรงราชลัญจกรฐาน คารนั้น

มัลลกะษัตริย์ทั้งหลายพากันกริ่งเกรงว่า อรินทรราชทั้งหลายจักยกแสนยานุภาพมาช่วงชิง พระบรมสารีริกธาตุ จึงให้จัดตั้งจตุรงคเสนาโยธาทหารพร้อมสรรพด้วยคัสตราวุธ ป้องกัน รักษาพระบรมสารีริกธาตุ ทั้งภายในและภายนอกพระนครอย่างมั่นคง แล้วให้จัดการสมโภช บูชาพระบรมสารีริกธาตุด้วยเครื่องดุริยางค์ดนตรี ฟ้อนรำ ขับร้อง ทั้งก็พำนักษัตริยานานา ประการเป็นมโหฬารยิ่งนักตลอดการถึง ๗ วัน

ครั้งนั้น พระเจ้าอชาตศัตรูราช ผู้ครองนครราชคฤห์ พระเจ้าลิจจวี แห่งพระนครไพศาลี พระเจ้ามahanam แห่งกบิลพัสดุ์นคร พระฐลิยราช แห่งเมืองอัลลกะป็นคร พระเจ้าโกลิยราช แห่งเมืองรามคาม พระเจ้ามัลลราช แห่งเมืองปาวานคร และมหาพราหมณ์ ผู้ครองเมืองเวฏฐ ที่ปถนคร รวม ๗ นครด้วยกัน ล้วนมีความเลื่อมใสและความเคารพนับถือมั่นในพระพุทธ ศาสนา ครั้นได้ทราบข่าวปรินิพพานของพระบรมศาสดา มีความเศร้าโศกอาลัยอาวรณ์ในพระ ผู้มีพระภาคเจ้าเป็นอันมาก จึงได้แต่งราชทูตส่งไปขอแบ่งพระบรมสารีริกธาตุ ณ เมืองกุสินารา นคร เพื่อจะได้สร้างพระสถูปบรรจุไว้ที่สักการะบูชาเป็นสิริมงคลแก่พระนครของพระองค์สืบ ไป

ครั้นส่งราชทูตไปแล้วก็ยกเกรงไปว่า กษัตริย์มัลลราช แห่งกุสินารานั้น จะขัดขืนไม่ยอม ดังปรารถนา จึงให้จัดโยธาสैनยากรเป็นกองทัพ พร้อมด้วยจตุรงคโยธาสैनยาครครบถ้วน ด้วยคัสตราวุธเต็มกระบวนศึก เดินทางติดตามราชทูตไป ด้วยทรงตั้งพระทัยว่า หากกษัตริย์ มัลลราช แห่งนครกุสินาราขัดขืนไม่ยอมให้ด้วยไมตรี ก็จักยกพลเข้าโจมตีบีบบังคับ เอาพระ บรมธาตุด้วยกำลังทหาร

เมื่อกษัตริย์ทั้งหลาย มีพระเจ้าอชาตศัตรูราช เป็นอาทิ ต่างยกจตุรงคเสนาโยธาทหาร มาถึงชานเมืองกุสินารา โดยลำดับ ครั้งทราบข่าวจากราชทูตว่า มัลลกะษัตริย์แห่งกุสินารา ไม่ ยอมให้พระบรมสารีริกธาตุของพระบรมศาสดาดังประสงค์ ก็ไม่พอพระทัยต่างก็ยกทัพเข้า ประชิดกำแพงพระนครจัดตั้งพลับพลาและตั้งค่ายเรียงรายพระนครกุสินารา รวม ๗ ทิศด้วย กัน แล้วให้ทหารร้องประกาศเข้าไปในเมืองว่า ให้มัลลกะษัตริย์เร่งปันส่วนพระบรมสารีริกธาตุ ให้โดยดี แม้มิให้ก็จงออกมาชิงชัยยุทธนาการกัน

ฝ่ายมัลลกะษัตริย์ในเมืองกุสินารานั้น เห็นกองทัพยกมาผิรุปลารณ์เป็นไมตรีเช่นนั้น ก็ตกใจ สั่งให้ทหารประจำที่รักษาหน้าที่เชิงเนินปราการรอบพระนครให้มั่นคง เมื่อได้ยันทหาร ร้องประกาศเข้ามาดังนี้ก็ให้ทหารบนเชิงเนินร้องตอบไปว่า “พระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จ ปรินิพพานในพระนครของเรา ความจริง เราก็มิได้ไปทูลอัญเชิญให้เสด็จ และเราก็มิได้ส่งข่าว สารไปเชิญทูลเสด็จ พระองค์เสด็จมาเองแล้วส่งพระอนันที่พุทธอุปัฏฐากให้มาบอกให้เราไปสู่ ลำนักพระองค์ แม่เพียงดวงแก้วอันมีค่าเกิดในเขตแคว้นแดนเมืองของท่าน ท่านก็มิได้ให้แก่เรา ก็แล้วแก้วอันใดเล่าจะประเสริฐเสมอด้วยแก้ว คือ พระพุทธรัตนะ และก็เมื่อเราได้ซึ่งปฐมอุดม รัตนะเช่นนี้แล้ว ที่จะให้แก่ท่านทั้งปวงอย่างพึงหวังเลย ไซ้ว่าจะคืบหน้ามมารดา และเป็นบุรุษ แต่เฉพาะท่านทั้งหลาย ก็หาไม่แม้เราก็คืบหน้ามมารดาเป็นบุรุษเหมือนกันจะขยาดเกรงกลัวท่าน เมื่อไรมิ” กษัตริย์ทั้งสองฝ่ายต่างทำอหังการแก่กันและกัน ด้วยขัดติดยามะกุคคามทำร้ายด้วย ถ้อยคำมีประการต่างๆ ไกลจะทำสงครามสัมประหารซึ่งกันและกันอยู่แล้ว

ในกาลนั้น โทณพราหมณ์ ผู้เป็นบัณฑิต เป็นทศปาโมกข์อาจารย์สอนไตรเพทแก่ กษัตริย์ทั้งหลาย พิจารณาเห็นเหตุอันพึงจะมี ในสิ่งซึ่งมิใช่เหตุอันควรสัมประหารซึ่งกันและกัน จึงดำริว่า เราควรจะระงับเสียซึ่งการวิวาทของกษัตริย์ทั้งปวง และชี้ให้เห็นประโยชน์แห่งความ สามัคคีเกิด ครั้นโทณพราหมณ์ดำรินั้นแล้ว จึงขึ้นยืนอยู่บนที่สูง ปรากฏร่างแก่กษัตริย์ทั้งหลายพร้อมกับกล่าวว่าห้ามว่า “ข้าแต่ท่านทั้งหลาย ขอทุกท่านจงสงบใจฟังคำของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นคำที่ท่านทั้งหลายจะต้องปฏิบัติตามโดยส่วนเดียวเถิด”

ครั้นโทณพราหมณ์ เห็นกษัตริย์ทั้งหลายตั้งใจดับฟังถ้อยคำของตน เช่นนี้แล้ว จึงกล่าวต่อไปว่า “ข้าแต่ท่านผู้จอมแห่งพระราชภวรัฏฐ์ทั้งหลายแท้จริงทุก ๆ ท่าน ก็มีใช้สักการะ เคารพบูชา พระผู้มีพระภาคเจ้า โดยฐานที่พระองค์เป็นกษัตริย์ที่สูงโดยชาติและโคตร หรือสูง โดยเกียรติยศ ศักดิ์ และทรัพย์สมบัติแต่ประการใดเลย ปรากฏว่า เราทั้งหลายสักการะเคารพ บูชา พระผู้มีพระภาคเจ้าโดยธรรม ด้วยความเชื่อถือในธรรมที่พระองค์ทรงประทานไว้ทั่วกัน

ก็ธรรมทั้งหลายที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงประทานไว้นั้น พระองค์ทรงสรรเสริญขันติ ความอดทน อหิงสาความไม่เบียดเบียนและสามัคคีความพร้อมเพรียงกัน อันเป็นธรรมทรงคุณค่าอัน สูงกว่าที่คนทั้งหลายจะพึงปฏิบัติทั่วกันเมื่อเป็นดังนี้แล้วเหตุอันใดเล่าเราควรจะพึงวิวาทกัน ข้อนั้น ไม่เป็นการสมควรเลย

เพราะฉะนั้น ขอท่านทั้งหลาย จงสามัคคีปรองดองกันเถิด ขอทุกท่านจงมีส่วนได้พระบรมสารีริกธาตุ ของพระผู้มีพระภาคเจ้าอัญเชิญไปสักการะจงทั่วกันเถิด ขอพระบรมสารีริกธาตุ ที่เคารพบูชาอันสูง จงแพร่หลายออกไปยังพระนครต่าง ๆ เพื่อเป็นสักการะ เคารพ บูชา ของมหาชนทั้งปวงเถิด”

เมื่อกษัตริย์ทั้งปวง ได้สดับคำของโทณพราหมณ์อันชอบด้วยธรรมอันสอดคล้องต้อง กันกับรัฐประศาสน์นโยบายเช่นนั้น ก็ได้สติ ดำริเห็นสอดคล้องต้องตามคำของโทณพราหมณ์ เลื่อมใสในถ้อยคำนั้นแล้วพร้อมกันตรัสว่า “ขอบแล้ว ท่านอาจารย์ ขอท่านอาจารย์แบ่งปันพระบรมสารีริกธาตุออกเป็นส่วน ๆ ให้เป็นส่วน ๆ ให้เป็นของควรแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะถึงอัญเชิญ ไปสักการบูชาตามปรารถนาเถิด”

เมื่อโทณพราหมณ์ได้สดับคำยินยอมพร้อมเพรียงของกษัตริย์ทั้งปวง เช่นนั้น ก็ให้เปิด ประตูเมืองกุสินารา อัญเชิญกษัตริย์ทั้งปวงเข้ามาในภายหลังแล้ว ให้อัญเชิญไปประชุมพร้อม กันยังพระโอรสสันตมหาราชที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ แล้วให้เปิดพระหีบทองน้อย ที่ บรรจุพระบรมสารีริกธาตุให้กษัตริย์ทั้งปวงพร้อมกันถวายอภิวาทตามมโนรถ

ขณะนั้น พระบรมสารีริกธาตุ อันทรงพรรณพิลาศงามโอภาสด้วยรัศมี ซึ่งปรากฏอยู่ในพระหีบทอง เฉพาะพระพักตร์ ได้เตือนพระทัยกษัตริย์ทั้งปวงให้ระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระผู้มีพระภาคกษัตริย์ทั้งปวงจึงได้ทรงกันแสงประเพณีการต่าง ๆ ครั้งนั้น โทณพราหมณ์เห็นกษัตริย์ทั้งหลายมีแต่ศกศัลยรัตนตออยู่เช่นนั้น จึงหยิบพระทักษิณทาสุธาตุ คือพระเขี้ยวแก้วข้างขวา เบื้องบน ขึ้นซ่อนไว้ในมวยผม แล้วจัดการดักตวงพระบรมสารีริกธาตุ ด้วยทะนานทอง ถวายกษัตริย์ทั้ง ๔ พระนคร ซึ่งประทับอยู่ ณ ที่นั้น ได้พระนครละ ๒ ทะนานเท่า ๆ กันพอดี รวมพระบรมสารีริกธาตุเป็น ๑๖ ทะนานด้วยกัน

ภายหลังกษัตริย์ในเมืองโมรีนคร ได้ทราบข่าวพระผู้มีพระภาคเสด็จปรินิพพาน จึงส่งราชทูตให้มาทูลขอพระบรมสารีริกธาตุ ณ เมืองกุสินารานคร ทั้งยกพลพยุหเสนาตามมาภายหลัง กษัตริย์กุสินาราจึงแจ้งว่า พระบรมสารีริกธาตุนั้น กษัตริย์ทั้งแปดพระนครได้ไปประชุมแบ่งปันกันหมดสิ้นแล้วยังอยู่แต่พระอังคาร ขอให้อัญเชิญพระอังคารไปทำการสักการบูชาเถิด กษัตริย์โมรีนคร ก็อัญเชิญพระอังคารไปทำสักการบูชายังพระนครของตน

ท้าวสักกะ อัญเชิญพระทักษิณทาสุธาตุไปทั่วโลก

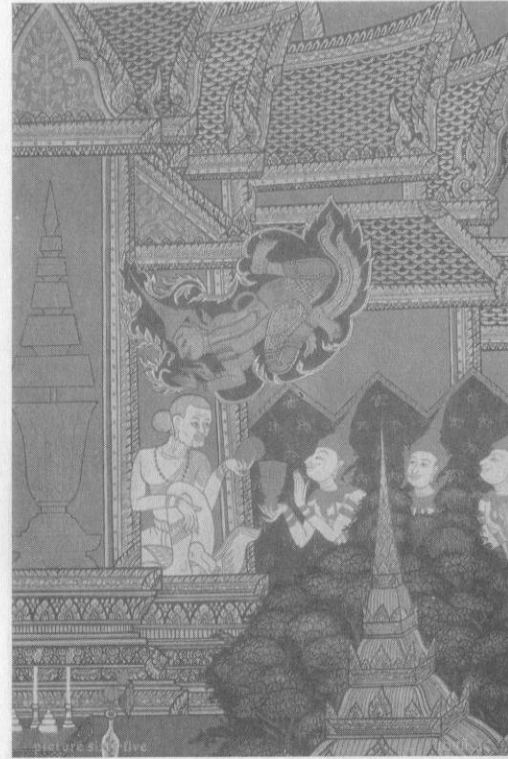
ขณะที่โทณพราหมณ์กำลังดักตวงพระบรมธาตุ ถวายกษัตริย์ทั้งหลายอยู่นั้น ท้าวสกอมรินทราธิราช ทราบด้วยทิพยจักขุว่าโทณพราหมณ์ลอบหยิบเอาพระทักษิณทาสุธาตุซ่อนไว้ในมวยผม จึงทรงดำริว่า “กำลังโทณพราหมณ์ ไม่สามารถจะทำที่สักการบูชาเชิดชูพระบรมธาตุนั้นให้สมแก่พระเกียรติอันสูงได้ สมควรจะไปประดิษฐานไว้ยังทั่วโลก ให้เทวดาและพรหมทั้งหลายสักการบูชาเถิด” ครั้นดำริแล้วก็แผ่พระกายลงมายืนเอาพระทักษิณทาสุธาตุเชิญลงสู่พระโกศทองน้อย ยกขึ้นทูลพระเศียรเกล้าอัญเชิญไปบรรจุไว้ที่พระจุฬามณีเจดีย์ ณ สุราลัยเทวสถาน

ฝ่ายโทณพราหมณ์ ครั้นแบ่งปันพระบรมสารีริกธาตุ ถวายกษัตริย์ทั้งปวงเสร็จแล้วก็ยกมือขึ้นค้นหาพระทักษิณทาสุธาตุบนมวยผมไม่พบก็เสียใจเป็นอันมาก ครั้นจะได้ตามหาตัวคนเอาไป ว่าผู้ใดมาลอบเอาพระทักษิณทาสุธาตุบนมวยผมไป ก็ไม่กล้าออกปาก ด้วยละอายแก่ใจ เกรงว่ากษัตริย์ทั้งหลายจะยกโทษ ทำให้เสื่อมเสียเกียรติของตน จึงสงบใจไว้ ไม่แสดงอาการอันใดออกมา แต่แล้วก็ดำริสืบต่อไปว่าทะนานทองใบนี้ ก็มีส่วนับเนื่องในพระบรมสารีริกธาตุเป็นของวิเศษควรแก่การสักการบูชาอยู่ ควรที่อาตมาจะนำไปสร้างพระเจดีย์บรรจุไว้เป็นที่สักการบูชาเถิด

ครั้นตกลงใจเช่นนั้นแล้ว จึงกล่าวแก่กษัตริย์ทั้งปวงว่า “ข้าแต่พิตรทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอประทานทะนานทองตวงพระบรมธาตุใบนี้เพื่อจะอัญเชิญไปสร้างพระสถูปเจดีย์บรรจุไว้เป็นที่สักการบูชา กษัตริย์ทั้งหลายก็พร้อมใจกันยินยอมพระราชทานแก่โทณพราหมณ์ เพื่อไปสร้างพระศูมพะเจดีย์บรรจุตามปรารถนา”

พระสถูปเจดีย์สถาน

ในสมัยนั้น บรรดาภคัษัตริย์ทั้งหลาย เมื่อได้รับส่วนแบ่งพระบรมสารีริกธาตุแล้ว ต่างองค์ต่างก็จัดขบวนอันมโหฬาร อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุไปยังพระนครของตนด้วยเกียรติยศอันสูง แล้วให้ก่อพระสถูปเจดีย์ขึ้นบรรจุพระบรมสารีริกธาตุไว้เป็นที่สักการบูชาของมหาชน จึงปรากฏว่ามีพระสถูปเจดีย์ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ดังนี้ :-

๑. พระธาตุเจดีย์	ที่เมืองราชคฤห์
๒. พระธาตุเจดีย์	ที่เมืองไพศาลี
๓. พระธาตุเจดีย์	ที่เมืองกบิลพัสดุ์
๔. พระธาตุเจดีย์	ที่เมืองอัลลกะปนคร
๕. พระธาตุเจดีย์	ที่เมืองรามนคร
๖. พระธาตุเจดีย์	ที่เมืองเวฐฐีปนนคร
๗. พระธาตุเจดีย์	ที่เมืองปาวานคร
๘. พระธาตุเจดีย์	ที่เมืองกุสินารานคร
๙. พระอังคารเจดีย์	ที่เมืองโมรินคร
๑๐. พระตุ้มพะเจดีย์	ที่เมืองกุสินารานคร

๔. พระเจี๊วแก้วเบื่องคำซ้าย ไปประดิษฐานอยู่ในนาคพิภพ

๕. พระรากขวัญเบื่องซ้าย กับพระอุณหิส ขึ้นไปประดิษฐานอยู่ในทูลสถเจดีย์ ณ พรหมโลก

ส่วนพระทนต์ทั้ง ๓๖ และพระเกศา พระโลมา กับทั้งพระนขาทั้ง ๒๐ นั้น เทพดาอัญเชิญไปองค์ละองค์ สู่จักรวาลต่าง ๆ

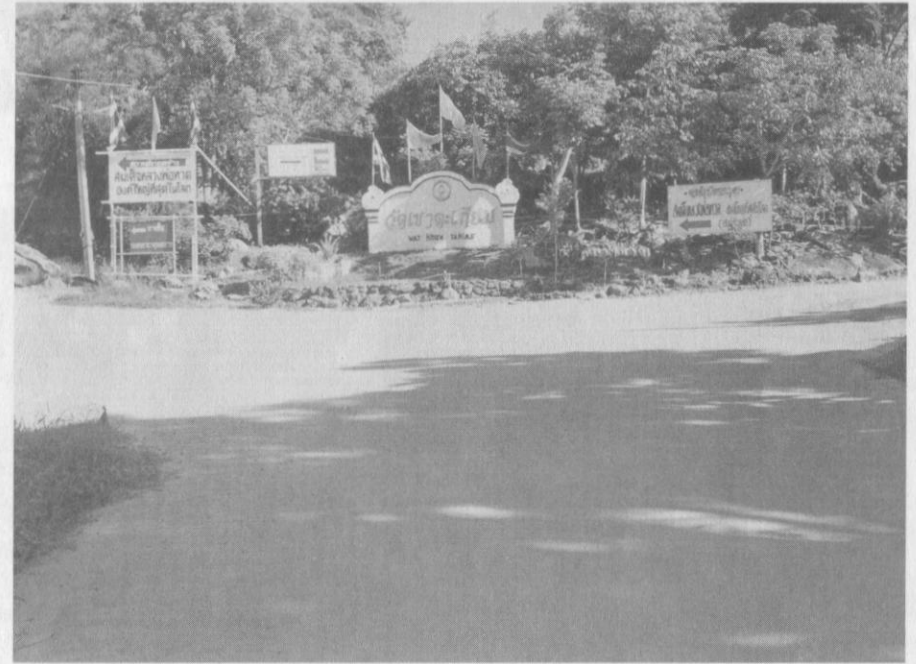
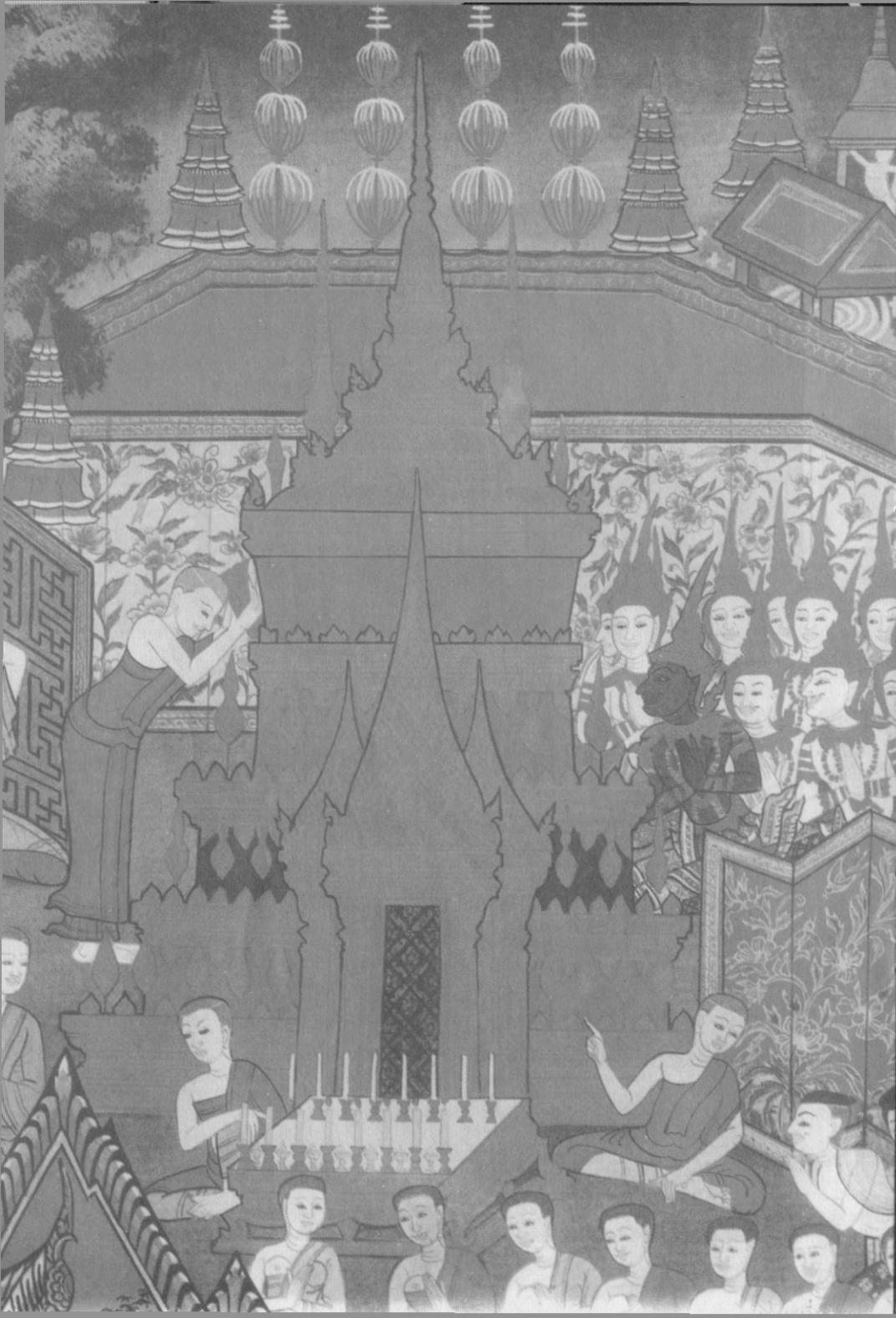
อนึ่ง พระบริขารพุทธบริภคทั้งหลายนั้น ก็ได้รับเชิญไปบรรจุไว้ในสถูปตามนครต่าง ๆ ดังนี้ :-

๑. พระกายพันธน์	สถิตอยู่ที่เมืองปาฏลิบุตร
๒. พระอุทกสาฎก	สถิตอยู่ที่เมืองปัญจาลราชู
๓. พระจัมมขันธ์	สถิตอยู่ที่เมืองโกศลราชู

๔. ไม้สีพัน	สถิตอยู่ที่เมืองมิลลา
๕. พระธมกรก	สถิตอยู่ที่เมืองวิเทหราชู
๖. มืดกับกลองเข็ม	สถิตอยู่ที่เมืองอินทปัตถ์
๗. ฉลองพระบาทและถลกบาตร	สถิตอยู่ที่เมืองอุสิรพราหมณคาม
๘. เครื่องลาด	สถิตอยู่ที่เมืองมกฏนคร
๙. ไตรจีวร	สถิตอยู่ที่เมืองภัทราชู
๑๐. บาตร	เดิมสถิตอยู่ที่เมืองปาฏลิบุตร ภายหลังไปอยู่เมือง
ลังกาทวีป
๑๑. นิสิตนະสันถิต	สถิตอยู่ที่เมืองกุรรราชู

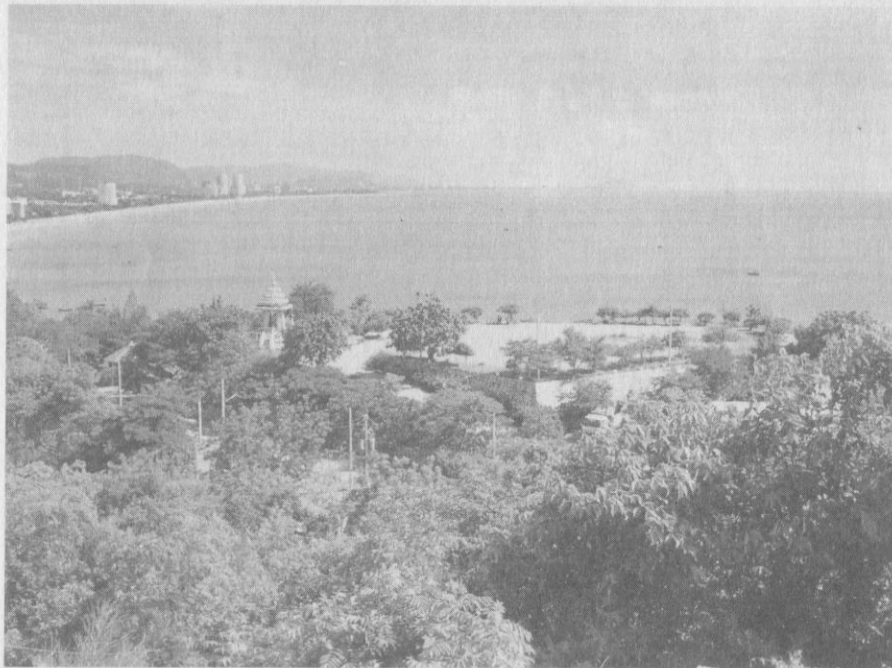
พระสังคีติกาจารย์ได้พรรณนาประมวลพระสถูปเจดีย์ ที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ และพระบริขารพุทธบริภคได้ด้วยประการฉะนี้

วัดเขาตะเกียบตั้งอยู่บริเวณบ้านเขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สภาพบริเวณวัดเป็นภูเขาติดทะเลใกล้เคียง กับชายหาดหัวหิน มีทัศนียภาพสวยงาม มีสภาพก่อสร้างเป็นวัดก่อนปี พ.ศ. ๒๔๗๕ และเคยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนว่า สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี ได้ทรงเคยเสด็จพระราชดำเนินมาเยี่ยมวัดเมื่อปี ๒๔๗๗ และในปี ๒๕๐๕ ภายหลังจากหลวงพ่อดูซึ่งได้ปกครองดูแลวัดได้มรณภาพลง หลวงพ่อดูสายได้มาปกครองดูแลวัดแทนประมาณ ๓-๔ ปี และได้ย้ายไปอยู่วัดอื่น โดยไม่มีพระภิกษุรูปใดดูแลต่อจึงทำให้วัดเขาตะเกียบอยู่ในสภาพวัดร้าง

ปัจจุบันพระวิศดดีซึ่งเข้าจำพรรษาที่วัดเขาตะเกียบ ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๔ ได้บูรณะปฏิสังขรณ์พัฒนาวัดให้วัดร้างกลับมีสภาพเป็นวัดมีพระสงฆ์มาจนถึงปัจจุบัน ได้พัฒนาวัดให้เจริญรุ่งเรืองมาโดยลำดับและได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็น พระครูพิพัฒน์วรกิตติ์ จากการพัฒนาวัดให้เจริญรุ่งเรืองมาโดยลำดับ การก่อสร้างศาสนสถานเพื่อให้พระภิกษุปฏิบัติศาสนกิจ และประชาชนพุทธศาสนิกชนได้ร่วมพิธีกรรมตามประเพณีต่างๆ นั้น ยังขาดศาสนสถานที่สำคัญคือพระอุโบสถของวัด ซึ่งวัดได้มีโครงการจัดสร้างและได้จัดหาสถานที่ไว้เรียบร้อยแล้ว

ประวัติวัดเขาตะเกียบ

พ.ศ.2400 โดยประมาณ วัดเขาตะเกียบสร้างมาเก่าแก่มากมีพระพุทธรูปชื่อหลวงพ่ochaตะเกียบ อยู่ในถ้ำเขาตะเกียบเป็นของเก่าแก่ โดยมีก่อนอาจารย์สุดมาอยู่เขาตะเกียบ ขึ้นบันไดปูนไปประมาณ 20 ขั้น ด้านซ้ายมือมีถ้ำประดิษฐานหลวงพ่ochaตะเกียบอยู่ในนั้น เก่าแก่มาก อาจารย์สุดเล่าว่าเป็นพระเก่าแก่มาก

พ.ศ.2480 พระอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต มาอยู่ช่วยสร้างวัดเขาตะเกียบต่อจากรุ่นก่อน ๆ ที่ทำไว้

พ.ศ.2490 ในหลวงทรงรับอาจารย์นำไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ

พ.ศ.2498 สร้างศาลาพิชัยญาติ มีโยมรัตนา โยมนิษฐา สีตะบุตร มาสร้างเป็นเจ้าของโรงเรียนสีตะบุตร ซอย 3 รongเมือง กรุงเทพฯ

พ.ศ.2497 ผู้เล่าคือ พระครูไพโรจน์วรการ สมัยนั้นมาอยู่เขาตะเกียบกับอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต อายุ 27 มาสอบได้ น.ธ. เอก พ.ศ.2499 ที่หัวหิน สำนักเรียนวัดหนองแก หัวหิน

พ.ศ.2500 จัดงานฉลอง 25 ศตวรรษ มีมหรสพสมโภช 3 คืน บนยอดเขา

พ.ศ.2510 ไปรับสามเณรอาจ แยมบาน พี่น้อง 2 คนมาอยู่ด้วยช่วยอาจารย์สุดพัฒนาวัด และมีสามเณรขวัญ คนทางกุยบุรี ขณะนี้ตั้งบ้านอยู่ตีนเขาตะเกียบ อาชีพมีเรือนำเที่ยวชมทะเล

พ.ศ.2514 พระอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต มรณภาพ 95 พรรษา 72

พ.ศ.2515 ลูกศิษย์คือพระอาจารย์ฉลอง อยู่ทำยาง เพชรบุรี มาทำงานเผาศพให้ท่าน ผู้เล่านี้ก็มีงานศพด้วย โดยได้รับจ.ม.สามเณรอาจ แยมบาน และสามเณรขวัญ และน้องชายอีก 2 คน บวชอยู่กับอาจารย์หลายปี เรียนภาษาอังกฤษกับอาจารย์ ขณะนี้ 2543 ทราบว่า องค์อาจ แยมบาน ไปเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่วิทยาลัยเชียงใหม่ สามเณร 4 องค์นี้ช่วยอาจารย์ทำถนนให้รถยนต์ขึ้นเขาตะเกียบได้ เรียกว่ารุ่นทำทางขึ้นเขา

ประวัติของพระอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต เขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ.2516 ข้าพเจ้าพระครูโพธิญาณวรการ ได้ส่งพระบุญถึง อริโย มารักษาวัดแทน
อาจารย์สุด

พ.ศ.2521 พระอาจารย์วีรศักดิ์ มาอยู่เขาตะเกียบ พัฒนาต่อ

พ.ศ.2509 ข้าพเจ้าผู้เล่าประวัติเขาตะเกียบ จากไปสร้างที่ปฏิบัติอยู่วัดเขาเทพนิมิต
ไร่เนิน หัวหิน โดยสมัยนั้น ชื่อ พระสาย มหาสุวณโณ อายุ 27 คนสามพราน
นครปฐม ตลาดจินดา

พ.ศ.ก่อน 2484 พระพุทธบาทสี่รอย เขาตะเกียบก็มีมาอยู่คู่กับวัดมานานนักก่อน
อาจารย์สุดมาพัฒนา

อาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต เป็นพระของในหลวง โดยสมัย พ.ศ.2490 ท่านอาจารย์ป่วย
มาอยู่เขาตะเกียบ ในหลวงพร้อมพระราชนิพนธ์มาพบ และรับตัวไปรักษาในกรุงเทพฯ ที่ว่าเป็น
พระของในหลวง เพราะทราบจากปากของอาจารย์สุด เล่าว่า พระราชนิพนธ์ตรัสว่าพระของ
เรา ด้วยท่านเป็นคนไข้ของพระองค์ ซึ่งจะขอเล่าประวัติที่ว่าเป็นพระของในหลวงทรงอุปถัมภ์
นั้นเป็นมาอย่างไร

เมื่อ พ.ศ.2497 ผู้เล่าคือ พระครูโพธิญาณวรการ สมัยนั้นมาอยู่เรียนกัมมัฏฐาน กับ
ท่านพระอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต ซึ่งผู้เล่านี้อายุเพียง 28 ปี และเป็นผู้มาร่วมช่วยพัฒนาเขา
ตะเกียบ กับท่านอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต บวชได้พรรษาที่ 2 อยู่กับอาจารย์ 2 องค์ จึงทราบ
ประวัติเรื่องราวต่าง ๆ ของอาจารย์สุด ได้ดี ผู้มาช่วยอุปถัมภ์ทางกรุงเทพฯ มีเจ้าแกชยวิหน้า
โรงพักบางยี่เรือ ตลาดพลู และคณะบ้านพิชัยญาติ โยมนิษฐา โยมรัตนา สีตะบุตร 2 คนที่
น้องเป็นเจ้าของโรงเรียนสีตะบุตร อยู่แถวรองเมืองซอย 3 ถ้าจำไม่ผิด (แต่เปลี่ยนเจ้าของแล้ว)
ยุคนี้ไม่รู้ไปอย่างไรกัน คณะพิชัยญาติ เพราะจากกันมานาน มาสร้างศาลาพิชัยญาติ พ.ศ.
2498

เป็นพระของในหลวงอย่างไร

จะขอเล่าประวัติของอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต ให้ทราบ เพราะท่านมาอยู่เขาตะเกียบรุ่นเก่าแก่ และเป็นองค์ที่มาสร้างวัดต่อ พ.ศ.2480 วัดนี้สร้างมาประมาณพ.ศ.2470 ท่านอาจารย์สุดเป็นพระมาจากเขมร เป็นคนเขมร นามสกุลว่า นพกษัตริย์ ท่านว่าท่านเป็นเชื้อเจ้าทางเขมร รูปร่างของท่านหน้ารูปไข่ ดำแดง ไม่สูงไม่ใหญ่ ค่อนข้างเล็กเพรียว เสียวดัง ตาโต ๆ คุ่มาก ดำคนเก่ง คนไม่ค่อยชอบเพราะดุและดำเก่ง บางคนถามว่าทำไมดำเก่ง ท่านว่ากลัวมันจะมาชอบเรา และท่านว่าทำไมให้คนชอบดีแล้ว เราจะได้อยู่สบาย โดยไม่มีใครรบกวน อาจารย์สุดเป็นพระมีธรรมะสูง เคยไปพม่า อินเดีย และทะเลแดง มาแล้ว ท่านพูดภาษาพม่า ภาษาอินเดีย เก่งและพูดภาษาอังกฤษเก่ง อยู่หัวหินคุยกับฝรั่งเสมอ ๆ ซึ่งผู้เล่าก็เคยเรียนภาษาอังกฤษกับท่าน เรียนไวยากรณ์ได้ตั้ง 3 เล่ม ท่องศัพท์สัมผัสได้ 500 คำ เช่น อิต กิน ไดยิน เฮีย เตีย แพง แดง เร็ว เป็ด ดัก ๆ

ท่านอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต ท่านเป็นคนสมองดี เส้นลายมือเส้นปัญญายาวมาก แสดงว่าปัญญาดีสมองดี ท่านเคยอยู่ที่วัดอรุณฯ ข้างเมืองพิษณุโลก สอนธรรมะอยู่หลายปี และมาอยู่วัดเกาะแก้ว อ.บ้านลาด เพชรบุรี สอนธรรมะอีกหลายปี มีชื่อเสียงโด่งดังมาก ต่อมาอยู่ที่หัวหินเขาตะเกียบ พ.ศ.2480 ใน พ.ศ.2490 นายหลวงทรงเรือใบมาแวะเที่ยวเขาตะเกียบ เดินขึ้นเที่ยวบนเขา ไปพบอาจารย์สุด ป่วยได้รับเป็นคนไข้ของพระองค์

อาจารย์สุดพอเห็นในหลวงมาก็เอาเสื้อมาปูให้ทรงนั่ง ในหลวงก็ทรงห้าม อาจารย์ก็จะปูเสื้อให้นั่ง ในหลวงก็ทรงห้าม พอดีมือไปถูกพระหัตถ์ในหลวงเข้า พระองค์จึงทรงทราบว่าอาจารย์ป่วยเพราะตัวร้อนจัด เลยรับไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ อาจารย์เล่าว่าไปรักษาตัวอยู่กรุงเทพฯ พอทุเลาแล้วขอหมอกลับ หมอก็ก็นำกลับ ขออย่างใดก็ไม่ได้กลับ ท่านเล่าว่า เลยต้องใช้วิธีเฝ้า คือ ค่ำตะ ทั้งด่ำ ทั้งดู ท่านเล่าว่าวิธีนี้ได้ผล หมอไปกราบทูลว่าให้กลับได้แล้ว จึงได้กลับหัวหิน

แต่ต้องทานยาเสมอ ๆ ท่านเป็นโรคไธเกี่ยวกับปอด ซึ่งผู้เล่าก็เคยไปซื้อยาให้ท่านเสมอ ๆ ซื้อยาไอโธนิโคตินิก การอยู่กับท่านอาจารย์ ท่านกลัวเราจะติดโรคไธ ท่านให้เราระวังการขบขันของใช้น้ำท่า ท่านให้เราแยกต่างหากโดยระวังไว้ ต่อมาเมื่อมีเนรจาก แยมบ้าน อยู่เขาทะเลโมน เพชรบุรี สองคนพี่น้องมาบวชเณรอยู่ด้วย และมีเนรขวัญ สองพี่น้องมาอยู่อีก ขวัญขณะนั้นตั้งบ้านอยู่เชิงเขาตะเกียบ

ประวัติต่าง ๆ อาจารย์เล่าให้ฟังเสมอ ๆ ประสบการณ์ตอนไปพม่า ไปอินเดีย นำฟังมาสนุกดี ท่านอาจารย์ยังแข็งแรง ท่านเป็นพระรูปร่างงามห่มผ้างดงาม ลักษณะงาม ท่านคิดถึงบุญคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับพระราชินี ที่ได้ช่วยเหลือรักษาโรคภัยไข้ป่วยให้หาย

ท่านจึงคิดสร้างพระเขี้ยวแก้วไว้บนยอดเขาตะเกียบ ทำได้แต่เสด็จโด่ช้างไว้บนยอดเขาสูงสุด มามรณภาพเสียก่อน และท่านตั้งใจจะทำศิลาจารึกไว้ว่า “สมัยหนึ่งมีพระบรมรูปหนึ่งไปพม่า ไปอินเดีย ให้หัวพุทธยกกลับมาเมืองไทย ป่วยในหลวงและพระราชินีมาพบพาไปรักษาที่กรุงเทพฯ จนหาย จึงทำศิลาจารึก และพระเขี้ยวแก้วไว้เป็นที่ระลึก เพื่อทดแทนพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงอุปถัมภ์ต่อท่าน”

ซึ่งแผนการทั้งหมดเพียงแค่ปูพื้นฐาน บนเขาตะเกียบ ยังไม่บรรลุนำหมาย ท่านอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต ก็มามรณภาพเสียก่อน พ.ศ.2514 ทำศพเผาเมื่อ พ.ศ.2515 มีพระอาจารย์ฉลอง อยู่ อ.ท่ายาง ซึ่งเป็นลูกศิษย์ ขณะนี้ทราบว่าเป็นเจ้าคณะอำเภอท่ายาง เป็นผู้จัดงานศพให้ท่าน เพราะท่านฉลองเคารพนับถือท่านอาจารย์มาก วันเผาศพเดือนเมษายน 2515 ผู้เล่านี้ก็ไปงานไม่ทราบว่ามีใครส่งการ์ดไปให้มีหลวงพ่อบุณ (เจ้าคุณ เจ้าคณะอำเภอบ้านลาด) เพชรบุรี ซึ่งชอบเคารพนับถือกับท่านอาจารย์เก่าแก่ ตั้งเมรุเผาดตรงหลังศาลาพิชัยญาติ หน้าศาลาปฏิบัติธรรมเดี๋ยวนี้ พระเขี้ยวแก้ว เป็นแก้วเท่าแขนยาวประมาณ 30 เซนติเมตร ยังอยู่เขาตะเกียบไม่ทราบว่าเป็นอยู่ที่ใด

มีบ่อน้ำอยู่ 2 แห่ง ชื่อบ่อนางงาม อยู่ด้านตะวันออกศาลาพิชัยญาติ และบ่อน้ำเสด็จ อยู่ขวามือตรงทางรถขึ้น ตรงหัวเขายืนตรงศาลาหลวงพ่อบ้านน้ำ ส่วนพระบาทสร้อยนั้นสร้างก่อน 2484 เป็นของเก่าแก่คู่กับวัดมา โยมเจ้าแม่คุณล่ายอง ตาอะ ตลาดหัวหิน มาช่วยอุปถัมภ์วัดตลอดมา

อาจารย์ใช้ความพยายาม บำรุงสร้างวัดต่อจากอาจารย์สมัยเก่าทำไว้ พระที่อาจารย์ให้บรรจุไว้ด้วย (เรื่องนี้ไม่ทราบ ทราบแต่มีผู้บอกให้ทราบภายหลัง)

พระบาทสร้อยเป็นรอยพระบาทเจ้าทั้ง 4 พระองค์ มาเหยียบไว้ซ้ำ ๆ กัน ของจริงอาจารย์สุดบอกว่าอยู่ที่ในป่าเชิงใหม่เข้าป่าไปลึกมาก (เรื่องนี้แม้ผู้เล่านี้ก็เคยได้มีผู้บอกให้รู้ว่าพระบาทสร้อยจริงอยู่ในป่าลึกเชิงใหม่เช่นกัน) ซึ่งเป็นรอยพระบาทของพระกฤษณโร 2 รอย พระบาทของพระโก นาคะมะโน 3 รอย พระบาทของพระกัศสโปพุทธโร 4 รอยของพระโคตโมพระพุทธเจ้าของเรา โดยเป็นรอยพระพุทธรูปของพระเจ้าสี่พระองค์ จึงได้นามเรียกว่าพระบาทสร้อย ได้ทำจำลองขึ้นที่โหล่ยอดเขาตะเกียบ ถ้าจำไปผิดต้องเป็นปี 2500 แน่นนอนเพราะ

ปี 2500 ได้จัดงานฉลอง 2500 กัน 3 คืนที่เขาคะเทียม โดยผู้เล่ากับท่านอาจารย์เป็นผู้จัดทำขึ้น สมัยนั้นหลวงพ่อดေး วัดหัวหิน เป็นเจ้าคณะอำเภอ จัดงานบนยอดเขา มีเก้าอี้ห้อยไว้ ตลาดพลูกรุงเทพฯ กับพวกเพชรบุรี เป็นแรงงานช่วยทั้งเงิน ช่วยทั้งคนงาน

ชาวเขาคะเทียมก็ช่วยมาก งานฉลอง 25 ศตวรรษ ทางวัดพิมพ์ซองมาก ผู้เล่าเป็นคนไปโฆษณาใบปลิว อาตมาไปเลยเชิญไปงานฉลอง 2500 โดยแจกฟรีไปเลยทั่วไปเด็ก ๆ เก็บกันดียังกะโปรแกรมนั้น ไม่ต้องแจกทีละซอง ใช้แจกแบบไปเลยทั่วไป ครั้นถึงวันงานใคร ๆ มางานก็ถือซองมาให้ ได้เงินมากมาย ผู้พูดขณะนั้นเป็นคนจืดต่องาน ใช้เงินไม่อั้น บางขณะงานด่วนรถธรรมดาไม่เข้าได้ ต้องรถเครื่องถึงกับอาจารย์ออกปากว่าท่านสายใช้เงินเก่ง เราอยู่เขาคะเทียม อยู่แบบครอบครัวเดียวกัน โดยอาจารย์เก็บเงินคนเดียวพวกเราไม่มีเงิน การจัดงานบนยอดเขายากมาก น้ำต้องจ้างคนงานหอบขึ้นหอบลง 10 บาท เอาขึ้นไปใช้งาน ใช้คนงาน 20 กว่าคน ของใช้ต่าง ๆ ต้องจ้างคนขนขึ้นไปบนเขาทั้งสิ้น ต่อมาสบายมีทางรถยนต์ขึ้นไป

การสร้างทางรถยนต์ขึ้นบนเขา มีอาจารย์สุด และเนรอาจ เนรวยกับพี่น้อง เนรขวัญ กับพี่น้อง ช่วยกันทำจนเป็นทางให้รถยนต์ขึ้นได้

พระอาจารย์สุดเป็นคนรูปร่างงาม ห่มจีวรทรวดทรงงามมาก ร่างสูงระหงษ์ เล็กเพียว ตากลม เสียดัง หัวดำ หัวเราะเก่ง

ท่านอาจารย์เป็นพระที่มีธรรมะสูง มีระดับจิตสูง ท่านเล่าระยะตอนที่ท่านเดินทางจากพม่า บุกป่าจะไปอินเดียไม่ได้ฉันข้าวเลย 45 วัน ท่านเล่าว่าขณะเข้าไปในป่าที่แรกเดินลึกเข้าไป ๆ ขามันไม่ยอมก้าว มันกลัว เพราะการเข้าไปอันตรายมีแต่จะตายลูกเดียว ท่านว่าพอเข้าป่าลึกไปเกิดกลัว แต่จะยังงี้ก็ตามท่านว่าจะไม่ถอยหลังเด็ดขาด จิตอยู่แต่ขามันไม่ยอมก้าว

ปลงยอมตายบุกอินเดีย

อาจารย์ท่านเล่าว่าขณะนั้นจิตมันกลัวตาย ท่านใช้ไม้สูง คือยอมตาย ท่านเล่าว่าพอท่านปลงตกลอยตายได้ เหงื่อไม่รู้นันมาแต่ไหนมากมาย จีวรเปียกโชกไปหมดถึงขนาดบิดน้ำเหงื่อได้ทีเดียว ท่านว่าพอจิตมันปลงตกแล้วที่นี้ไม่กลัวอะไรเลย เสือช้างก็ไม่กลัว กลัวตายก็ไม่มี เดินบุกเข้าป่าอย่างไม่หวั่นอันตรายทั้งสิ้น นอนตรงไหนก็ได้ทั้งนั้น ไม่หวั่นอะไร 45 วันไม่ได้กินอะไรเลย อยู่ดังคนตายแล้วจริง ๆ ท่านว่าเสืออยู่ห่าง 4-5 เส้น หรือน้ำอยู่ห่าง 5 เส้นท่าน

รู้ได้ว่ามีเสือหรือมีน้ำ ผู้เล่าถามว่ารู้ได้อย่างไร ท่านว่ารู้ได้เพราะจุก และท่านเล่าว่าขณะเดินอยู่กลางป่า สถานที่สำคัญต่าง ๆ ในอินเดียที่ท่านจะไป ท่านมีนิมิตรู้หมด พอไปถึงจริง ๆ ท่านเข้าไปได้สบายเหมือนสถานที่ที่ท่านเคยมาฉันนั้น และบางที่ท่านก็เล่าว่า ท่านเคยทาบปืนโตที่ญาติโยมใส่อาหารมาเข้า ๆ ท่านจะทาบถูกหมดว่าฉันนั้นมีแกงอะไร สมมุติว่าเงินในกระเป๋ามีเท่าไรท่านก็ทาบได้ มีคนมาให้ฟัง

กินเปลือกกล้วยในอินเดีย

ท่านไปถึงอินเดียก่อนจะถึงยังอยู่ในป่า พบพวกพม่าสวนทางมาพวกพ่อค้าเกวียน พวกพม่าเห็นพระในป่าองค์เดียวตกใจมากมันนึกว่าเทวดาหรืออะไร พวกพม่าเอาอาหารไปถวายสำหรับหนึ่งท่านฉันเกลี้ยงเลย ไปถึงอินเดียต้องไปขอทานฉัน ท่านว่าไปคบเป็นเพื่อนกับพวกขอทาน ขอทานอินเดียพูดอังกฤษเก่ง ความรู้สูง ๆ ก็มี อาจารย์พูดอินเดียเก่ง อังกฤษก็พูดเก่ง ท่านว่าบางทีหิวจัดไม่มีอะไรทาน เห็นแขกจะเอาเปลือกกล้วยไปเททิ้ง ท่านไปขอรับอาสาเอาไปเทเอง ไปนั่งฉันเปลือกกล้วยสบายไปเลย ท่านว่าบางทีไปขอชนเปลือกมะพร้าวอ่อนไปเททิ้ง เอาจุ๊กอ่อน ๆ ไปฉันแก้หิว ท่านเล่าลำบากมาก

ท่านว่าไปถึงทะเลแดงถูกเขาจับส่งกลับมา ท่านเคยเอาใบพาสปอร์ตมาให้ผู้เล่าดูเป็นภาษาอังกฤษทั้งนั้น

ภาวนาอยู่ที่พุทธคยา

ท่านเล่าว่าขณะจำพรรษาที่พุทธคยา ท่านเตรียมแป้งมันไว้มาก ๆ พอตอนเช้าท่านเอาผ้าบาตรใส่น้ำตั้งไฟ ทำแป้งมันฉันเสีย แล้วไปนั่งสงบที่พุทธคยาทุกวัน จนแขกสงสัยว่าพระองค์นี้อยู่ได้อย่างไร ไม่เห็นกินอะไร แท้จริงทำแป้งมันฉันเสียแล้วทุกวัน ท่านเล่าว่าอยู่ที่พุทธคยาพวกพม่าขอมาไหว้พระที่พุทธคยากันมาก คนรวยทั้งนั้น ท่านพูดพม่าได้ เขาก็ถวายเงินบ้าง ได้พออาศัย ท่านอยู่อินเดียหลายปี ท่านว่าที่ปริมณฑลขององค์พระพุทธเจ้า ใครไปไหว้มีแต่ร้องไห้คิดถึงพระพุทธเจ้ากันทุกคน อาจารย์ท่านไปไหว้ก็ร้องไห้คิดถึงพระพุทธเจ้า เช่นกัน อัจฉริยะ

พม่ายกถูกสาวให้

ท่านอาจารย์สุตโฆชะภิกษุ ตอนพักในประเทศพม่า มีเศรษฐกิจมาเคารพนับถือมาก มีเศรษฐกิจครอบครัวหนึ่งเห็นอาจารย์งาม และถูกชะตา จึงทำพิธียกถูกสาวให้ โดยจะให้ท่านลืกรวิธีของพม่าเขา คือ เขาจัดข้าวของมามากมาย พ่อแม่และญาติพากันทำพิธีของให้ลืกร ท่านอาจารย์ท่านว่า ตกใจ และคิดว่าจะทำไฉน จะรับก็ไม่ได้ จะไม่รับก็เขาเป็นถึงระดับเศรษฐกิจ มาทำพิธีแล้ว ถ้าไม่รับก็จะเสียหน้าเขา เลยตกลงว่าต้องรับขันนินต์เศรษฐกิจพม่า พอรู้ว่าอาจารย์รับขันแล้ว ดีใจมากให้ช่างวัดตัดเสื้อผ้าทันที

พอพม่ากลับไปกันหมดแล้ว อาจารย์ท่านว่า ท่านนั่งคิดนอนคิดหาทางออกอยู่ 3 คืน คิดอย่างไร เท่าไรก็หาทางออกไม่มี พอคืนที่ 3 สดปัญญา ท่านว่ามีอีกทางเดียวสุดท้าย คือ อธิษฐาน ท่านเลยใช้วิธีอธิษฐานว่าถ้าหมกบุญก็แล้วแต่กรรม แต่ถ้าไม่หมกบุญก็ขอให้มีศีลธรรมจงช่วย พออธิษฐานแล้วนอนพักหลับไปได้หน่อยบังเอิญมีคนมาเคาะประตูปลุกให้ตื่น อย่างเร่งรีบ พอเปิดประตูออกมาคนใช้เศรษฐกิจบอกว่า เศรษฐีขอให้ท่านรับหลับไปก่อน โดยทางเขาจะจับพระรูปหนึ่ง กลัวจะมาจับเราผิดไปด้วย และมอบเงินค่ารถเรือให้พร้อม อาจารย์บอกตัวเองว่าโชคดีแล้ว ท่านออกจากที่พักเตรียมตัวไปเลย และไม่กลับไปหาอีกเลย เรื่องอธิษฐานนี้ท่านว่าได้ผลดีมาก ตอนท่านบุกป่าไปอินเดีย ก็อธิษฐานยอมตาย ก็พระคุ้มครองทำให้ได้พบพระมรรคขึ้นสูง ชนิดผ่านชั้นตายก่อนตาย

เช่นนี้เองผู้เล่าเคยอยู่กับท่านอาจารย์ โดยไปศึกษาธรรมะกับท่านสมัยนั้น สังเกตท่านอาจารย์ป่วยเท่าไรก็ตาม แต่ท่านไม่เคยยอมพักผ่อน พาเด็กพาเณรพาพระ คืออาตมาทำงานบุกเบิกเขาตะเกียบทุกวัน ท่านว่าทำโดยไม่เห็นแก่ตัว การงานขูดเกลาคความเห็นแก่ตัวได้ขจัดขาด ท่านว่าเราต้องมีใจสูงกว่าเรื่องกายใจเป็นเรื่องของมันเรามีจิตใจสูงกว่าเรื่องทั้งหมดแล้ว ก็ไม่มีปัญหา

อาจารย์ผจญผีสุราษฎร์

ท่านเล่าว่า ไปพักถ้าที่ภูเขาสุราษฎร์ ซึ่งผู้เล่าเองจำไม่ได้ว่าชื่ออะไร คือขณะท่านพักนอนในกรตปรากฏว่า มีเสียงคนเดินพูดคุยกันมาที่ท่าน เข้ามาหาท่าน เมื่อมีแขกมาหาท่าน ก็ลุกขึ้นรับแขกด้วยธรรมะให้ฟัง ปรากฏว่าญาติโยมทุกคนที่มาฟังธรรมะชอบใจธรรมะกันมาก อาจารย์ท่านก็เทศน์ให้ฟังจนเกือบสว่างพวกแขกกลับ พอแขกกลับท่านก็ลืมตาปรากฏว่า

อ้าวเรานั่งคุยทั้งคืน ต่อมาพวกนี้มาเสมอ ๆ ทุกคืน มาคืนหนึ่งพวกผู้ชายมาบ้าง โดยบอกว่า ผู้หญิงเขาชมชอบว่าท่านเทศน์ดีมาขอฟัง ท่านก็ลุกเทศน์ให้ฟังอีกตามเคย พอเขาลากลับจนสว่าง ท่านก็นั่งเทศน์ลืมตาทั้งคืน พวกนี้ทั้งเทศน์ทั้งคืน

ผีผู้ชายทดลอง

มาคืนหนึ่งมีเสียงเสียงคำรามสนั่นหวั่นไหวในป่า ท่านว่าเสียงเสียงนี้มีอำนาจมาก เป็นถึงขนาดอาจารย์ยังชี้แตก ท่านเล่าว่าท้องมันปั่นป่วน เกิดปวดท้องถ่ายทันที ไม่มีที่ถ่าย จะลงมากก็กลัวมัน ท่านเลยอาศัยบาตรทำเป็นกระโถนถ่าย ท่านอาจารย์ว่าท้องปั่นป่วนขึ้นออกหมดได้หมดพุ่งเลย เสียงของเสียงมีอำนาจมาก พอรุ่งเช้าท่านลงมาดูข้างล่างหน้าถ้ำ ไม่เห็นมีรอยเสียมากินสัตว์อะไรเลย ท่านเลยคิดว่าพวกนี้มันร้ายมาก ท่านเดินไปดูตามในถ้ำปรากฏว่ามีหม้อใส่กระดูกตั้งอยู่มาก ต่อมาคงยังมีพวกผู้ชายมาฟังธรรมะกลางคืนอีก ท่านก็แสดงให้ฟังตามเคย แสดงว่าดวงวิญญาณมีจริง

เทวดามาใช้คาถาที่แม่สอด

ครั้งหนึ่งอาจารย์เล่าว่า ท่านทำกระต๊อบพักอยู่ที่แม่สอด จ.ตาก กลางคืนมีเทวดามาบอกทางฝันว่าจะมีโจรมาปล้น เทวดาว่าไม่ต้องกลัวจะให้คาถาหาจิ้งจกกันโจร อาจารย์บอกว่าเราเป็นพระนักปฏิบัติ ไม่ใช่คาถา เทวดาบอกว่า ไม่ใช่ก็ไม่มีไรแต่ให้จดไว้ที่ข้างฝาก็ได้ อาจารย์รับไว้ ซึ่งคืนต่อมาพวกโจรมาปล้นจริง ๆ ท่านอาจารย์แอบหย่อนตัวลงใต้ถุนไปหลบอยู่ที่โคนต้นกล้วย แลลอกอัศจรรย์พวกโจรยืนจั้งจ้งหมดทุกคน ไม่ไหวติง อาจารย์ท่านเล่าว่า ท่านรอดูมันจนร่วมสาง ท่านเลยนึกในใจว่าไอ้พวกนี้เมื่อไรมันจะไปกันสักที พอท่านนึกให้มันไปพวกโจรคล้ายรู้สติเดินกันมากราบกันไปหมด คาถานั้นก็ไม่มาก คือ (ยวระเหวะติ) 5 คำเท่านี้ และเทวดายังให้คาถาป็นยังไม่ออกอีกสองตัว (วิริติ) แปลว่าดเว้น และอาจารย์มีคาถาที่ ๆ อีก 2-3 บทว่า

- 1.นะวะกะพะ นะวะกะพัง นะวะกะอัง วิทังสะเร กันอันตราย เมตตามหานิยม
- 2.อิตถายะ หิตายะ สุขายะ เมตตาและกันอันตรายของดีอาจารย์ให้ไว้ 4 บท

สอนธรรมะที่วัดอรัญญิก พิษณุโลก

สมัยนั้นวัดนี้มีแม่ชีพวกเคารพนับถือมากพร้อมเจ้าอาวาส สมัยมาเขาตะเกียบแล้วพวกนี้ทราบข่าวยังพากันติดตามมาพักฝึกธรรมะกับท่านอาจารย์อีก มาอยู่นานโข ธรรมะของท่านอาจารย์ ใช้ทางวิปัสสนาปัญญา โดยใช้คิดจนเห็นชัด ว่าเป็นเรื่องของมัน เป็นเรื่องของธรรมชาตินั้น ไม่มีของเรา เช่นเน้นให้เข้าใจสภาพที่มีการรู้เอง ว่างเอง สงบเอง เฉยเอง จำเอง สุขทุกข์เอง เรื่องของมัน เป็นการสอนให้ฝึกละตัวสักกายะทิฏฐิ คือความเห็นว่าเป็นตัวตน

โดยแต่ก่อนอะไร ๆ ก็เห็นเป็นตัวเราของเราทั้งหมด ท่านจะเน้นหนักไปทางฝึกให้หลุดถอนสมมุติบัญญัติก่อน ท่านจะให้หัดเขียนคำสมมุติบัญญัติก่อน ในกระดาดหรือในกระดานดำก็ได้ เช่นคำสมมุติว่า เราเดิน เรานั่ง เรานอน เรากิน เราไป เรามา ที่นี้ท่านจะแนะให้ลบคำว่าเราออกเสียงหมดจะเหลือแต่เดิน นั่ง นอน กิน ไป มา โดยไม่มีเรา เพื่อจะให้เราทราบฐานที่เป็นเองตามกฎของมัน เดินเอง นั่งเอง นอนเอง ฯลฯ เรื่องของมัน ซึ่งเป็นลักษณะของการละซึ่งทิฏฐิ ความเห็นว่าเป็นตัวเรา

ต่อไปท่านสอนให้หัดถอนสมมุติทางความรู้สึกนึกคิด เช่น ตาเห็นรูป ถามตัวเองว่าใครเห็น ถ้าว่าเราเห็นกับบอกว่าซึ่งเราเป็นกฎอนัตตาไม่ใช่ตัวตนแล้วจะมีใครเห็น โดยที่เห็น ที่ฟัง ที่นั่ง ทั้งหมดนี้ ซึ่งล้วนแต่เป็นการเห็นเอง นั่งเอง ได้ยินได้ฟังเองทั้งหมดโดยไม่มีเรา เป็นเรื่องของมันทั้งหมด ถ้ามีความเข้าใจเรื่องเดียวอย่างอื่นเหมือนกันหมด

โดยอย่าไปสมมุติมันขึ้นมา เช่นเราเกิด เราแก่ เราเจ็บ เราตาย ถ้าเอาคำสมมุติออกเสียง และอย่าไปปรุงอย่าคิด อยู่เฉย ๆ จะเกิดปัญญาเห็นชัดว่าไม่มีเราเกิดแก่เจ็บตายใด ที่เกิดแก่เจ็บตาย ซึ่งล้วนแต่เป็นเรื่องของมันทั้งสิ้น เลยมีความเข้าใจเรื่องความไม่เกิด ไม่แก่ไม่เจ็บไม่ตายที่เกิดแก่เจ็บตายเป็นเรื่องของมันทั้งสิ้น ต้องศึกษาตั้งแต่ท้องหลัก เรื่อง รู้เอง ว่างเอง เฉยเอง เกิดแก่เจ็บตายเอง สุขทุกข์เอง เรื่องของมัน และเรียนเรื่องเรานั่งเรานอน เรียนลบคำว่าเราออกเสียง จนมีแต่นั่งเอง นอนเอง เรื่องของมัน ไม่มีเรานั่งไม่มีเรานอน มีแต่เรื่องของมันนั่งเองนอนเองเรื่องของมัน เป็นวิธีการละสักกายะทิฏฐิ ความเห็นว่าเป็นเรานั่งเรานอนจะหมดไป ซึ่งถ้าไม่หัดศึกษา ท่องบ้างจะไม่เข้าใจและทำยาก เช่นทำงาน ถ้าคิดว่าเราทำงานก็จะมีเราทำงาน ถ้าคิดว่าเรื่องของมันทำเอง ใจมันทำเอง สติปัญญาเป็นเรื่องของมันเอง แม้ทุกอย่างในกายใจก็ให้ถือว่าเรื่องของมันทั้งหมด คำว่าเรื่องของเราก็จะไม่มี เป็นการละสักกายะทิฏฐิ ความเห็นว่าเป็นตัวตนดังกล่าว

ทำงานโดยไม่เห็นแก่ตัว

ท่านอาจารย์แม้จะป่วยเสมอ ๆ แต่ไปทำงานทุกวันโดยนั่งคุกเข่า นั่งงอ กลางคืนก็คิดธรรมะ ท่านว่าคิดจนปลงตกว่าเรื่องมันคืนใดไม่ได้นอนทั้งคืน อาจารย์จะบอกว่าไม่ได้นอนส่วนผู้เล่ามาเรียนธรรมะกับท่านขัดข้องข้อใด ไม่เข้าใจจุดใดก็ถามพูดคุยกันตอนขณะทำงาน บางขณะกลางคืนก็คุยธรรมะให้ฟัง ทำให้ใจที่สูงกว่าเรื่องเป็นจุดสำคัญแบบอดข้าว 45 วัน ตอนเดินผ่านป่าจากพม่าไปอินเดีย ต้องใจสูงกว่าเรื่องผ่านขั้นตาย จิตจึงจะหลุดพ้นแม้พระพุทธรูปเจ้าของเราก็ก็นั่งมีใจสูงกว่าเรื่อง วันตรัสรู้ที่นังโคตโพธิ์อธิษฐานจิตถ้าไม่ได้ตรัสรู้ ขอนั่งไม่ลุกเลยเป็นลักษณะมีใจสูงกว่าเรื่อง เพราะฉะนั้นอาจารย์จึงทำงานคุกเข่านั่งอยู่ที่ทำงานทุกวัน โดยถือว่าการทำงานคือการปฏิบัติธรรม ทำงานโดยไม่เห็นแก่ตัว การทำงานขุดกลาขามเห็นแก่ตัวได้ดีมาก ทำให้ใจสูงกว่าเรื่องไม่กลัวตาย ทำโดยไม่มีตัวทำ มีแต่เรื่องของมันทำ

ธรรมชาติเป็นเอง เรื่องของมัน

ท่านอาจารย์สอนว่าขั้นเป็นเองขณะนี้อย่างไร ยอมให้แล้วแต่มันจะเป็นไป รู้ว่าจะให้เป็นไปตามใจเราอย่างไรไม่มี รู้ไม่ยึดไม่หมายเรื่องของมัน อย่าไปหมายเป็นเรื่องของเรา

เรื่องของมัน

อาจารย์แนะว่าเมื่อปลงปล่อยวางว่าเรื่องของมันได้ เรื่องของเราก็จะไม่มี ละความเห็นละความรู้สึกว่าเรื่องของเราเสีย จะอะไรก็ตามให้ถือว่าเรื่องของมันทั้งหมดก็ไม่มีปัญหา

รู้ขั้นเป็นเอง

อย่างว่าท่านอาจารย์แนะให้เขียนคำว่า เราเกิด เราแก่ เราเจ็บ เราตาย เราทำงาน เราชอบ เราชัง เรานั่ง เรานอน เราเห็น เราสุข เราทุกข์ ฯลฯ แล้วท่านแนะว่าลองลบ คำว่าเราออกไปเสีย เช่นกายเรา ลบตัวคำว่าเราออกก็ไม่มีตัวเรา มีแต่กายสักแต่ว่ากายเป็นเรื่องของมันเอง คือถอนสมมุติว่าเราออกไป ก็มีแต่เรื่องของมัน นั่งเอง นอนเอง ทำงานเอง สติปัญญาเรื่องของมัน

มันเอง สุขทุกข์เอง แก่เจ็บตายเอง เรื่องของมัน แม้ทุกข์ก็ทุกข์เองเรื่องของมันเลยพ้นทุกข์ เรียกว่ากลับหน้ามือหลังมือนี้เอง ทุกข์อยู่ตรงไหน การพ้นทุกข์ก็อยู่ที่ตรงนั้น ท่านแนะนำว่าการพ้นทุกข์ก็คิดว่าทุกข์เป็นเรื่องของมัน จะมีใครทุกข์ เราไม่มีทุกข์ เพราะเมื่อเราไม่มีแล้ว ทุกข์จะมีอย่างไร มีก็เป็นเรื่องของมัน นี่เป็นแนวทางลักษณะการพ้นทุกข์ง่าย ๆ ไม่ต้องไปหาการพ้นทุกข์ให้ยาก สมมุติว่าเรามีการเป็นทุกข์ ถ้าถอนสมมุติว่าเราออกไปแล้ว ทุกข์ก็ไม่มี ตรงนี้แหละอาจารย์ว่าจุดพ้นทุกข์นี้เอง อาจารย์จึงไม่กลัวตายบุกเข้าป่าไปอินเดียอดข้าว 45 วัน ไม่มีปัญหาเรื่องของมัน สุขทุกข์ แม้จะตายก็เรื่องของมัน ช่างมัน

จึงมีคำว่า รู้เอง ว่างเอง สงบเอง เฉยเอง จำเอง สุขทุกข์เอง แก่เจ็บตายเอง เรื่องของมัน ยอมให้แล้วแต่มันจะเป็นไป รู้ว่าจะให้เป็นไปตามใจอย่างไรไม่มี รู้หมดตัวเกิด รู้หมดตัวตาย รู้หมดตัวทุกข์ เห็นการเกิดมีลักษณะอย่างนี้ ๆ เห็นการไม่เกิดมีลักษณะอย่างนี้ เห็นการมีเราตายมีลักษณะอย่างนี้ เห็นการที่จะไม่มีเราแก่เจ็บตาย มีลักษณะอาการอย่างนี้ ทำใจ ทำสติ ปัญญาแบบอย่างนี้ ใจจึงจะสูงกว่าเรื่องนี้ได้เรื่องของมัน

ธรรมะแตกที่เพชรบุรี

ผู้เล่าขอเล่าประวัติของท่านอาจารย์สุด โสมะกบัณฑิต ต่อท่านเล่าว่าตอนที่ท่านมาพักจำพรรษาที่วัดเกาะแก้ว ไม่ห่างวัดศาลาหมูลี อ.บ้านลาด อยู่ในสวนมะนาว ระหว่างป่าเบญจกับวัดศาลาหมูลี เป็นที่สงบดี มีหม่อมน้ำ ผู้ใหญ่ทอง พ่อท่านเสี่ยม หลวงตาเจ็ก มากมาย คนแถวนั้นสนใจธรรมะ อาจารย์ท่านว่าธรรมมันแตกความรู้มันเกิดพูดธรรมะคนติดอกติดใจ ผู้คนหลังไหลกันมาฟังธรรมะมากมาย ท่านว่าหน้าน้ำ น้ำท่วม คนยังลุยน้ำมากัน อาจารย์ท่านว่าท่านคุยธรรมะอยู่กับญาติโยมที่ศาลา แต่จิตไปสงบอยู่ยอได้

ถ้าท่านเสี่ยม เขาตะเกียบ

ที่หัวเขาตะเกียบมีถ้ำอยู่แห่งหนึ่ง เป็นสถานที่สงบวิเวกดีมาก ห่างผู้คน นักตากอากาศไปไม่ถึง ท่านเสี่ยม ลูกผู้ใหญ่ทอง เพชรบุรี บ้านเกาะแก้วนั่นเอง อาจารย์ร้องปู่ทอง ๆ สนใจธรรมะ ท่านเสี่ยม เรียนสูงจบ ม.8 แต่ฟังธรรมะของท่านอาจารย์เลยไม่ทำงานบวชจนตายที่ถ้ำเขาตะเกียบ เห็นถ้ำท่านเสี่ยมมีถ้ำเล็ก ๆ หลีกเร้นอีกแห่งหนึ่งซึ่งไม่มีใครรู้จักกว้างลึก 3 เมตร

วงกลมอากาศดีถ้ามีเตียงไปตั้งนอนภาวนาสบาย หินเศษ ๆ ที่ตกมาหน้าถ้ำท่านเสี่ยมแปลกมาก มีประกายแวบ ๆ เหมือนเพชรพลอยมีมากมาย

ฉลอง 25 ศตวรรษ 2500 มิ่งงาน 3 วัน 3 คืน บนยอดเขาตะเกียบ

มีฝรั่งออสเตเรียมาพัก

ประมาณ พ.ศ.2499 หรือ 2500 มีหญิงชาวออสเตเรียนุ่งชุดขาวมาขอพักการเดินทางเที่ยวรอบโลกพักอยู่นานโขเป็นเดือน อาจารย์ต้องเลี้ยงขนมปังทุกวัน พวกเราเลยพลอยเป็นฝรั่งฉันทนขนมปังตอนเช้าทุกวันไปด้วย ฝรั่งท่านก่อนเดียว เราฉันทัน 3 ก่อนจึงอิม ฝรั่งชอบธรรมะ เราเลยพลอยเรียนภาษาฝรั่งไปด้วย แต่ฟังดูเขาพูดเหนือฟังกาย

รุ่นบุกเบิกเขาตะเกียบ

รุ่นแรกมีอาจารย์องค์เดียว ต่อมามีผู้เล่ามาแต่เพชรบุรีวัดศาลาหมูลี อ.บ้านลาด อีก 1 รูป มาเรียนธรรมะกับท่าน มาเรียน น.ธ. โท น.ธ. เอก ได้ที่เขาตะเกียบ 2499 สอบ น.ธ.เอกได้ที่วัดหัวหินสมัยหลวงพ่อดลไม่ไปเป็นเจ้าอาวาส หลวงลุงอิม เป็นรองมหาเสริม เป็นเลขาอำเภอ

อาจารย์กับผู้เล่าอยู่กัน 2 คน ทำงานด้วยศึกษาธรรมะไปด้วยเรียนไปด้วย หน้ามรสุมต้องปิดกันที่พักให้มืดชิดกันมรสุม บิดนขาบตรหัวปิ่นโตไปทุกวัน อาหารพอเป็นไปได้ ชายทะเลไม่อด ต่อมาเมื่อแรกเขาตะเกียบเขาเด็กชายอาจมาแต่เขาทะโมนมาบวชเณรที่หัวหินเอามาอยู่ด้วย เณรอากเรียนเทียบเท่า ม.8 เช่นกัน อาจารย์สอนอังกฤษให้เณรอากพูดภาษาอังกฤษได้ดีพอใช้ ไร่รับน้องชายเณรอากชื่อสมรวยมาบวชอีกคนอยู่ด้วย ต่อมา มี เณรขวัญ เณรสันต์ พี่น้องมาอยู่อีกช่วยกันพัฒนาเขาตะเกียบ พวกเณรนี้มาทำงานแข็งแรงมาก ช่วยบุกเบิกทำถนนขึ้นเขาตะเกียบจนใช้งานได้ จึงเป็นงานหนักมาก เป็นงานมหากุศลที่ต้องใช้ความมานะบากบั่นมาก และทำกันมานานมาก อาจารย์อาศัยใครทำได้เท่าไรแจกเงินให้รางวัล เด็กเลยมีกำลังใจทำ

พวกญาติโยมทางกรุงเทพฯ มีเก่าแก่ชวยปี ตลาดพลู น้องชายเจ็กเหลียง ทำยางเพชรบุรี มาพาลูกน้องจากกรุงเทพฯ มาช่วยงาน ทางเพชรบุรีก็มีหม่อมน้ำ ปู่ทอง มีมากจำชื่อ

ไม่ได้มาช่วยอาจารย์ เวลาถึงงานพวกทั้ง 2 คนะนี่เองมาช่วยทำงาน มาช่วยทำครัวหาข้าวของ มาทำเอง แถวเขาตะเกียบก็มีมาก จำไม่ค่อยได้ มีโยมเล็ก โยมเขียน พี่จี่ คุณประยูร ตาโปรด ตาจำ โยมสมวิง แม่รำไพ แม่ชีอะไรลืมแล้วอยู่ไฟให้เขาไกรลาศทางบ้านหัวดอนก็มีมาก โยมสวน สงฆ์น้ำทั้งปี

ผู้เล่าจากท่านอาจารย์มาตั้งแต่ 2500 เทียวอยู่ป่าเขา เชียงใหม่ เชียงราย ภาคเหนือ ได้เที่ยวทั่ว นอนตามป่าช้ามากมาย ขณะนี้ปักหลักพัฒนาที่นครพนม วัดพุทธบาทสร้อย ต.หนองญาติ อ.เมือง ไม่มีโอกาสมาช่วยพัฒนาเขาตะเกียบที่เคยรักสุดใจอีก ปี พ.ศ.2515 ใครไม่รู้ฝาก จ.ม. บอกว่าจะเผาศพอาจารย์ อาตมาก็ถือโอกาสมางานศพท่าน มีเจ้าคุณวัดใหม่ ประเสริฐ อ.บ้านลาด มาเป็นประธาน มีท่านฉลองลูกศิษย์เก่าอยู่ที่ ท่ายาง เพชรบุรี เป็นคนจัดงาน ทราบข่าวว่าได้เป็นเจ้าคณะอำเภอท่ายางแล้ว ไม่รู้อยู่วัดใด

สรุปประวัติอาจารย์สุด โยมกบบัณฑิต

ตอนอาจารย์ตายสงสัยอายุจะ 90 ปีกว่า ไม่ทราบใบสุทธิ ท่านฉลองเก็บไว้ที่ไหนหรือ หาย ครั้งหนึ่งอาจารย์ป่วยหนัก ท่านร้องลั่น โยมถามว่าอาจารย์ เป็นถึงอาจารย์สอนธรรมะ ป่วยให้ทำไม่ร้องลั่น ท่านแก้ว่าเรื่องของมัน ๆ อยากร้อง ยอดดี เหมือนพระองค์หนึ่งพักป่วย ในถ้ำเมืองกาญจนบุรี ป่วยมากโยมเอายามาให้ฉัน ท่านรีบกลืนจุกบอกโยมผู้มาอุปถัมภ์ว่า ริน ยามาจะฉัน ท่านฉันหมดชามเลย พอคนเอายามาให้กลับไปแล้ว ท่านบอกกับคนช่วยดูแล้วว่า ทิดเอายาไปเททิ้งเสีย เป็นได้มันก็หายได้ ไม่ฉันอีกแปลกอยู่ ท่านถ้ายนอนคลุมโปงดมกลิ่นเฉย ครั้นโยมอุปถัมภ์มาเช็ดให้ ท่านว่าเรื่องของมันนะพ่อทิดข้างมัน จิตว่างจริง ๆ อาจารย์ท่านคิดว่า มันอยากร้องก็ให้มันร้องเรื่องของมัน ปล่อยไปตามธรรมชาติของมัน

ความตั้งใจของอาจารย์สุด

ท่านตั้งใจว่าท่านเป็นพระต่างประเทศ มาพึ่งบารมีโพธิสมภารบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับทั้งพระบรมราชินีนาถ ช่วยรักษาโรคพยาธิให้อยู่เป็นสุข จึงอยากจะหา

ทางตอบแทนพระมหากษัตริย์คุณไว้ และสร้างพระเขี้ยวแก้วประดิษฐานไว้บนยอดเขา ตะเกียบ โดยทำเสาไว้ยังข้างอยู่ ก็มามรณภาพเสียก่อน

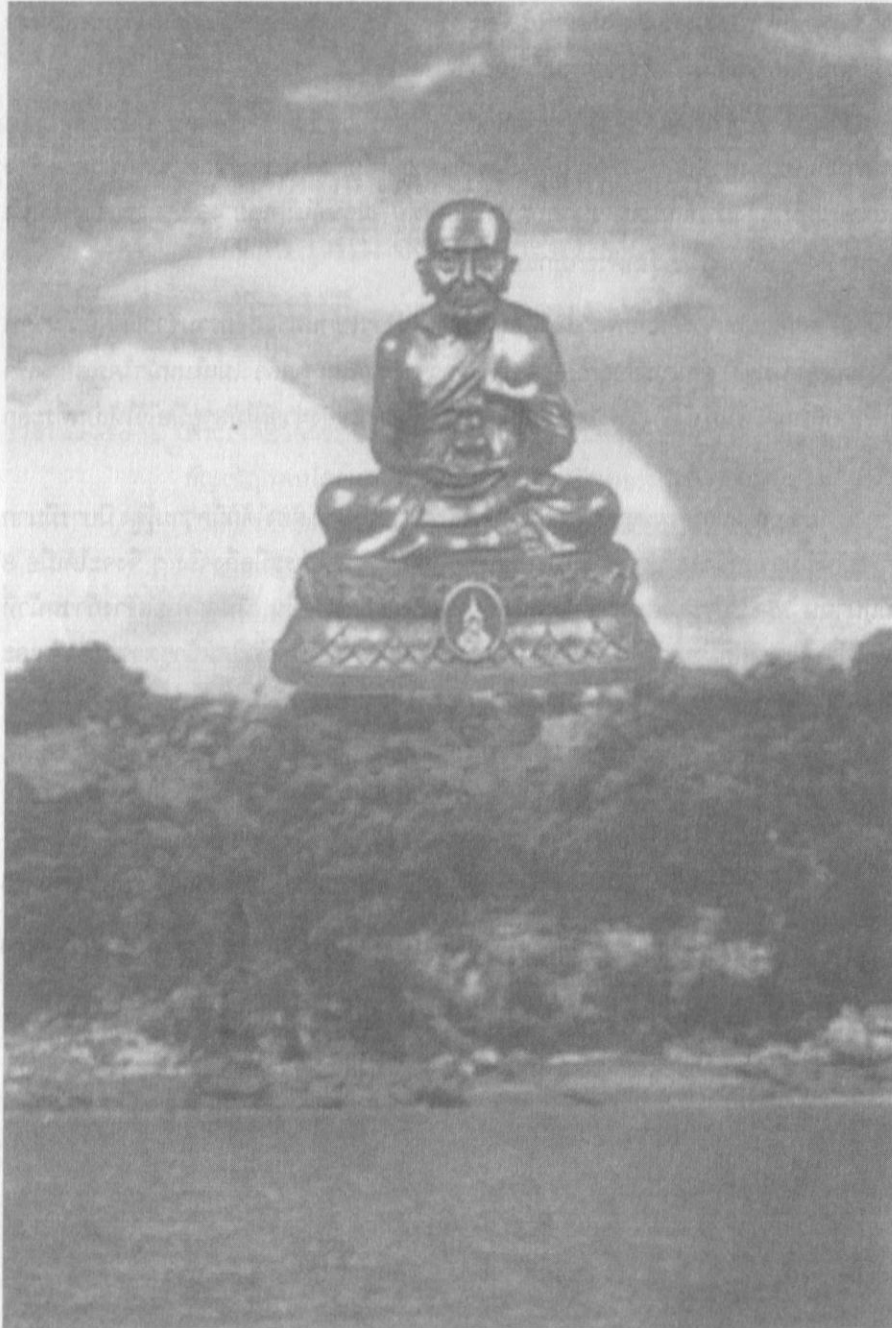
อาจารย์ท่านไม่แก่ เห็นก็ปี ๆ ก็เท่าเก่า ท่านว่าท่านฉันยาอายุวัฒนะ กินาแปลกผู้พูด เหล่านี้ก็เคยลองทำฉันมา 9 เดือน ไม่รู้ยังงี้ ตามความเห็นคิดว่าอาจารย์สุด โยมกบบัณฑิต ต้อง เป็นพระผู้มีใจสูงมากแน่นอน ขนาดบุกป่าไปอินเดีย ไม่ฉันอันใดเลย 45 วัน เสื่อข้าง บ่อน้ำ อยู่ห่าง 4-5 เส้น ท่านว่ารู้ได้ด้วยจมูกแปลกมาก

พอท่านอาจารย์ตายพระ เณรที่อยู่กับท่านไม่รู้ว่ไปกันทางใด ทราบข่าวแต่ตอนเผาศพ ไปงานศพก็ไม่พบเด็กเณรที่อยู่กับอาจารย์แต่บวชพระกันหมดแล้ว ไม่เห็นหน้าใครเลย เสรีจ แล้วก็กลับนครพนม ยังฝันถึงอาจารย์เสมอ ๆ แม้ตัวตายแต่ยังฝากผีไม่ลายมือไว้ให้เป็นทีระลึก แก่โลก

มายุคนี้มีท่านพระครูฯ มาพัฒนาต่อเป็นที่น่ายินดีมาก ต้องได้ผู้มีความรู้สูง มีบารมีมาก ๆ อย่างนี้มาช่วยจึงจะโปรด เขาตะเกียบใหญ่โตมาก ต้องพระมือถึงจริง ๆ จึงจะได้เมื่อ 8 มิถุนายน 35 ไปประจวบซากกลับมาแวะเยี่ยมเขาตะเกียบ 1 คืน เห็นการก่อสร้างก้าวหน้าที่สุด รู้สึกดีใจมากที่มีพระผู้มีความสามารถมาพัฒนาต่อ จะได้เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาติ และ ต่างประเทศ ขอช่วยฝากพุทธบาทสร้อยยกย่องเชิดชูให้เป็นมิ่งมงคลสืบไปด้วย

ผู้เล่า พระครูไพโรจน์วรการ (หลวงพี่สาย)

วัดดอนโฆง ต.หนองญาติ อ.เมือง จ.นครพนม

ประวัติการจัดสร้างสมเด็จพระหลวงพ่อดองที่ใหญ่ที่สุดในโลก ประดิษฐาน ณ วัดเขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วัดเขาตะเกียบ สภาพบริเวณวัดเป็นภูเขาติดทะเลใกล้เคียงกับชายหาดหัวหิน มีทัศนียภาพสวยงามมีสภาพก่อตั้งเป็นวัดเมื่อปีพุทธศักราช 2475 ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีฯ ได้เคยทรงเสด็จพระราชดำเนินมาเยี่ยมวัด เมื่อปี 2477 ปัจจุบันวัดเขาตะเกียบ ได้นำรณปฏิสังขรณ์พัฒนาวัดให้เจริญรุ่งเรืองเป็นสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจ และประชาชนพุทธศาสนิกชนได้ร่วมศาสนพิธีกรรมตามประเพณีต่าง ๆ มากขึ้น

วัดเขาตะเกียบ ได้จัดสร้างสมเด็จพระหลวงพ่อดองเหยียบน้ำทะเลจืดองค์ใหญ่ที่สุดในโลก หล่อด้วยเนื้อสำริด ประดิษฐานบนยอดเขาด้านทิศเหนือของวัด ขนาดหน้าตักกว้าง 9 เมตร 50 เซนติเมตร องค์พระรวมฐานบัวสูง 17 เมตร เมื่อรวมฐานพระด้วยจะสูง 23 เมตร 50 เซนติเมตร งบประมาณการก่อสร้างองค์พระรวมฐานองค์พระประมาณ 17.5 ล้านบาท การปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณองค์พระใช้งบประมาณ 15 ล้านบาท รวมค่าก่อสร้างทั้งสิ้น ประมาณ 32.5 ล้านบาท โดยประมาณ กำหนดการจัดสร้างและแล้วเสร็จประมาณปลายปี 2545

องค์สมเด็จพระหลวงพ่อดองที่ใหญ่ที่สุดในโลกนี้ เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะเป็นแหล่งรวมจุดศูนย์กลางในผู้ศรัทธาในองค์หลวงพ่อดอง จึงใคร่ขอเจริญพรมายังพุทธศาสนิกชนเพื่อร่วมบริจาคสมทบทุนสร้างในครั้งนี้

สำหรับผู้บริจาคเงินเพื่อซื้อทองเหลือง 100 กิโลกรัม เป็นเงิน 5,000 บาท จะได้รับการจารึกชื่อบนฐานหินอ่อน และจะได้รับพระบูชาขนาด 5 นิ้ว 1 องค์ ซึ่งจำลองจากองค์จริง หรือบริจาคร่วมสร้างได้ตามกำลังศรัทธา ที่คณะกรรมการจัดสร้าง

ขณะนี้การก่อสร้างภาพรวมเสร็จล่วงไปกว่า 50% โดยแยกเป็น 2 ประเด็น

1. การก่อสร้างฐาน สำหรับเป็นที่ประดิษฐานองค์สมเด็จพระหลวงพ่อดอง ขณะนี้ก่อสร้างเสร็จไปเกือบ 90% ซึ่งฐานล่าง 2 ชั้น สูงชั้นละ 3 เมตร รวมเนื้อที่ 452 ตารางเมตร จะจัดสร้างเป็นพิพิธภัณฑ์สมเด็จพระหลวงพ่อดอง แสดงประวัติ เรื่องราวอิทธิปาฏิหาริย์ของสมเด็จพระหลวงพ่อดอง อันเกิดตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา โดยเป็นภาพประวัติ หุ่นขี้ผึ้ง หุ่นโมเดล เปิดให้พุทธศาสนิกชนโดยทั่วไปที่ศรัทธาในองค์ท่าน ได้เข้าชมศึกษา ในส่วนพิพิธภัณฑ์สมเด็จพระหลวงพ่อดองนี้ จะเสร็จประมาณกลางปี 2546

2. การก่อสร้างองค์สมเด็จพระหลวงพ่อดุสิต การก่อสร้างมีขนาดหน้าตักกว้าง 9 เมตร 50 เซนติเมตร องค์พระรวมฐานบัวสูง 17 เมตร แต่เมื่อรวมฐานพระ จะมีความสูง 23.5 เมตร ซึ่งขณะนี้ในส่วนการก่อสร้างองค์พระได้ดำเนินการจัดพิธีเททอง ในส่วนต่าง ๆ ขององค์หลวงพ่อดุสิตไปแล้ว 15 ครั้ง ดังนี้

พิธีวางศิลาฤกษ์และเททองชนวนมณฑลสาร วันอาทิตย์ที่ 10 กุมภาพันธ์ 2545

เวลา 09.30 น. ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

ครั้งที่ 1 พิธีเททองส่วนพระเศียร วันอาทิตย์ที่ 14 เมษายน 2545

เวลา 09.39 น. ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

ครั้งที่ 2 พิธีเททองส่วนอุ้ง (ไหล่) ขวา วันอาทิตย์ที่ 9 เมษายน 2545

เวลา 15.59 น. ณ วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จ.นครศรีธรรมราช

ครั้งที่ 3 พิธีเททองส่วนพระอุระ (อก) ขวา วันเสาร์ที่ 29 มิถุนายน 2545

เวลา 15.59 น. ณ วัดอินทรวิหาร บางขุนพรหม กรุงเทพฯ

ครั้งที่ 4 พิธีเททองส่วนพระอุระ (อก) ขวา วันอาทิตย์ที่ 14 กรกฎาคม 2545

เวลา 15.59 น. ณ ลานหน้าองค์พระปฐมเจดีย์ จ.นครปฐม

ครั้งที่ 5 พิธีเททองส่วนพระอังสะ (ไหล่) ซ้าย วันอาทิตย์ที่ 11 สิงหาคม 2545

เวลา 15.59 น. ณ วันอ่างศิลา อ.เมือง จ.ชลบุรี

ครั้งที่ 6 พิธีเททองส่วนลำตัวด้านซ้าย วันอาทิตย์ที่ 1 กันยายน 2545

เวลา 15.59 น. ณ วัดพนัญเชิงวรวิหาร อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ครั้งที่ 7 พิธีเททองส่วนลำตัวด้านขวา วันอาทิตย์ที่ 15 กันยายน 2545

เวลา 15.59 น. ณ วันจุฬามณี จ.สมุทรสงคราม

ครั้งที่ 8 พิธีเททองส่วนหน้าตักด้านซ้าย วันอาทิตย์ที่ 29 กันยายน 2545

เวลา 15.59 น. ณ วัดเขานันไดอิฐ อ.เมือง จ.เพชรบุรี

ครั้งที่ 9 พิธีเททองส่วนหน้าตักด้านขวา วันอาทิตย์ที่ 6 ตุลาคม 2545

เวลา 15.59 น. ณ วัดคลองเปล อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

ครั้งที่ 10 พิธีเททองส่วนหน้าตัก (กลาง) วันอาทิตย์ที่ 13 ตุลาคม 2545

เวลา 15.59 น. ณ วัดโสธรวรารามวรวิหาร อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา

ครั้งที่ 11 พิธีเททองส่วนลำตัวด้านหลัง วันพุธที่ 23 ตุลาคม 2545

เวลา 15.59 น. ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

ครั้งที่ 12 พิธีเททองฐานบัวด้านขวา วันอาทิตย์ที่ 3 พฤศจิกายน 2545

เวลา 15.59 น. ณ วัดไผ่โรงวัว อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี

ครั้งที่ 13 พิธีเททองฐานบัวด้านซ้าย วันอาทิตย์ที่ 10 พฤศจิกายน 2545

เวลา 15.59 น. ณ วัดไร่ขิง อ.สามพราน จ.นครปฐม

ครั้งที่ 14 พิธีเททองส่วนพระกร วันอาทิตย์ที่ 17 พฤศจิกายน 2545

เวลา 15.59 น. ณ มหาวิหารอุทยานสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา

ครั้งที่ 15 พิธีเททองฐานบัวตรงกลาง วันอาทิตย์ที่ 24 พฤศจิกายน 2545

เวลา 15.59 น. ณ วัดสุคันธาราม (ตรงข้าม สน.ดุสิต) ถ.สุคันธาราม เขตดุสิต กรุงเทพฯ

การก่อสร้างสมเด็จพระหลวงพ่อดุสิต ยังมีความต้องการทองเหลือง และปัจจัยในการก่อสร้างอีกจำนวนมาก จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ร่วมมือจากพุทธศาสนิกชนที่ศรัทธาในองค์สมเด็จพระหลวงพ่อดุสิต ได้ร่วมมีส่วนในการจัดสร้างองค์สมเด็จพระหลวงพ่อดุสิต ในครั้งนี้

ตำนานสมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ (สมเด็จพระหลวงพ่อดล)

ดูเหมือนเรื่องราวของหลวงพ่อดล ที่ได้รับการเล่าขานถึงเรื่องราวอิทธิปาฏิหาริย์ กลายเป็นตำนานที่แนบแน่นอยู่ในวิถีของชุมชนละแวกพัทลุง สงขลา ปัตตานี และบริเวณใกล้เคียง กระทั่งแพร่สะพัดไปทั่วทุกภูมิภาค ในปัจจุบันนี้ไม่ได้เป็นเรื่องราวอันเลื่อนลอยไร้ซึ่งหลักฐานเสียทีเดียว

กล่าวสำหรับเรื่องราวเกี่ยวกับการเหยียนน้ำทะเลจืดของหลวงพ่อดลนั้น ยังมีกล่าวถึงอีกครั้ง เมื่อตอนที่ท่านเจ้าพระยาที่วัดพะโคะว่า ครั้งหนึ่งขณะที่ท่านเดินอยู่ชายทะเล พวกโจรสลัดเห็นเข้าจึงใคร่อยากลองดี ได้จับหลวงพ่อดลใส่เรือชั่วคราวก็เกิดเหตุอัศจรรย์ขึ้น ทั้ง ๆ ขณะนั้นคลื่นลมก็สงบ แต่เรือกลับแล่นไปไม่ได้ ออกแล่นไปกวนเวียนอยู่บริเวณที่เดิมกระทั่งที่สุดน้ำจืดบนเรือก็หมดลง หลวงพ่อดลนึกสงสารจึงแห่เท้าซ้ายลงในน้ำ แล้ววกน้ำขึ้นล้างหน้าและดื่มกิน พวกโจรเห็นเข้าจึงลองดูบ้างเห็นเป็นน้ำจืดจึงช่วยกันดักเอาไว้แล้วจึงกราบขอขมาโทษนำหลวงพ่อดลไปส่งขึ้นฝั่ง ฯลฯ (สมัยอยุธยา) หากต่อมาไม่นานนักสมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ ได้ทูลลาสมเด็จพระสังฆราชอาธิบดีเพื่อรุกขมูลรดungskัลป์ยังภาคใต้ ซึ่งทรงพระอนุญาต และไปถวายพระพรลา สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงอาลัยมากไม่กล้าทัดทานเพียงแต่ตรัสว่า สมเด็จพระยาละทิ้งโยม แล้วเสด็จมาส่งสมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ จนสิ้นเขตพระนครศรีอยุธยา

สมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ จึงรุดงค์ออกจากอยุธยาจาริกรุกขมูลกลับยังสทิงพระ และบูรณปฏิสังขรณ์วัดพะโคะจนเจริญ และเป็นศูนย์กลางของวัดในเขตเมืองพัทลุงฝ่ายตะวันออก ก่อนจะหายไปจากวัดพะโคะในคืนหนึ่ง

ตำนานหลวงพ่อดลเล่าขานกันว่า การไล่หายไปของสมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ หรือหลวงพ่อดลนั้นได้มีสามเณรผู้เคร่งครัดในธรรมรูปหนึ่งได้ออกสืบหาพระโพธิสัตว์ พระอินทร์จึงได้เนรมิตเป็นคนแก่นำดอกมณฑาถวายแก่สามเณร พร้อมบอกว่าภิกษุใดที่รับดอกไม้นี้ภิกษุนั้นคือ พระโพธิสัตว์

ครั้งเมื่อสามเณรจาริกมาจนถึงวัดพะโคะ สมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ ได้ถามแล้วจึงรับดอกไม้นั้นไว้ นำสามเณรเข้าไปในกุฏิเข้ามานแล้วไล่หายไปพร้อมกับสามเณรในคืนนั้น

ซึ่งมีเรื่องราวเล่าขานของชาวบ้านสืบต่อกันมา เมื่อสมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ ละไป มีผู้เห็นดวงไฟ 2 ดวง ใหญ่ดวงหนึ่ง เล็กดวงหนึ่ง ลอยวนรอบวัดพะโคะ แล้วล่องลอยไปในทางทิศใต้

ทว่าที่สุดแล้วเรื่องราวของสมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ ก็ปรากฏทางโทรนรีประเทศมาเลเซีย ซึ่งรู้จักกับท่านในนามของท่านลังการ หรือไม่กี่ท่านเหยียนน้ำทะเลจืด ไม่มีใครรู้จักกับท่านในนามของสมเด็จพระโคะ

ก่อนมาถึงวัดช้างให้และเป็นตำนานอันปรากฏอยู่ทุกวันนี้

การบริจาควัสดุสมทบก่อสร้าง สมเด็จพระหลวงพ่อดลองค์ใหญ่ที่สุดในโลก

1. ชื้อทองเหลือง 100 กิโลกรัม เป็นเงิน 5,000 บาท จะได้รับการจารึกชื่อบนฐานหินอ่อนรอบฐานพระ และจะได้รับพระบูชาขนาด 5 นิ้ว 1 องค์
2. บริจาคเสาใต้ฐานพระมีจำนวน 51 ต้น ๆ ละ 50,000 บาท (จะได้รับการจารึกชื่อ)
3. เหล็กเส้นก่อสร้าง ต้นละ 12,000 บาท (จะได้รับการจารึกชื่อ)
4. หินอ่อนสลักชื่อ แผ่นละ 5,600 บาท (จะได้รับการจารึกชื่อ)
5. ปูนซิเมนต์ ต้นละ 1,800 บาท
6. หินก่อสร้าง 1 ชั้นรถ ๆ ละ 2,500 บาท

นอกจากนี้ยังสามารถบริจาคซื้อทองเหลืองหนัก 7 กิโลกรัม 1,000 บาท ทองเหลืองแท่ง 200 บาท หรือบริจาค 100 บาท เพื่อเขียนแผ่นดวงชะตา เพื่อนำไปหลอมเป็นองค์สมเด็จพระหลวงพ่อดล

PHRACHETIYA VISAKHABUJANUSORN
SAKONLOK PRAKADBORVORNBUJAWANVISAKHA
International Recognition of Vesak Day Mission
หน่วยเผยแพร่วิสาขบูชาวันสำคัญโลก

ที่พิเศษ / 2545

Rodtvetvn. 71
0955 Oslo
Norway

19 พฤศจิกายน 2545

เรื่อง ครบรอบสามปีประกาศวันวิสาขบูชาวันสำคัญสากลโลก
นมัสการ ประธานมูลนิธิสมเด็จหลวงพ่อดวงค์ใหญ่ (วัดเขาตะเกียบ)
สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาจดหมาย ๖๗๖ เลขานุการสหประชาชาติ (ESCAP)
2. สำเนาของ ๖๗๖ เลขานุการสหประชาชาติ (ESCAP)

ด้วยเจตีย์วิสาขบูชาวันวิสาขบูชา พระเจดีย์สร้างหล่อขึ้นรำลึกการประกาศวันวิสาขบูชา
เป็นวันสำคัญสากลโลก ของสมัชชาองค์การสหประชาชาติ บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ 3 ประเทศ
อัญเชิญรอบโลก ระหว่างวันที่ 1 - 31 ธันวาคม 2545 มูลนิธิสมเด็จหลวงพ่อดวงค์ใหญ่
(วัดเขาตะเกียบ) จะอัญเชิญประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ จ. ประจวบคีรีขันธ์
ประเทศไทย เพื่อเปิดโอกาสให้พุทธศาสนิกชนชาวไทยได้สักการบูชา เผยแผ่การประกาศยกย่อง
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังรายละเอียดปรากฏแล้วนั้น

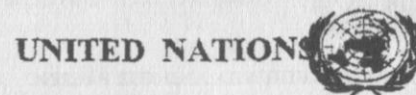
อนึ่ง ในช่วงระยะเวลา ที่พระเจดีย์และพระบรมสารีริกธาตุอัญเชิญรอบโลก
ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบนั้น วันที่ 15 ธันวาคม 2545 เป็นวันครบรอบสามปี
แห่งการประกาศยกย่องพระพุทธเจ้า ขององค์การสหประชาชาติ เพื่อรำลึกถึงการประกาศ
ดังกล่าว ๖๗๖ เลขานุการสหประชาชาติ ประจำภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก สำนักงานสหประชา
ชาติ กรุงเทพฯ ประเทศไทย (ESCAP) ได้มอบสำเนาแสดงความยินดี รำลึกครบรอบสามปี
การประกาศยกย่องพระพุทธเจ้า พระองค์ผู้สร้างสันติสุขถาวรแก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย และสังคมโลก
ทั่วไป

จึงใคร่รณมัสการแจ้งมา เพื่อโปรดทราบ

กราบนมัสการด้วยความเคารพ

(นายสยาม แสนทวี)

ผู้ดูแลรักษาพระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ 3 ประเทศ
อัญเชิญรอบโลก (ฝ่ายพระราชา)

UNITED NATIONS NATIONS UNIES

ECONOMIC AND SOCIAL COMMISSION FOR ASIA AND THE PACIFIC

United Nations Building, Rajadamnern Nok Avenue
Bangkok 10200, Thailand

UNIS/B1/SPD

15 November 2002

Dear Mr Saenkhat,

Message on the occasion of the Third Anniversary of
International Recognition of Vesak Day

With reference to your letter dated 11 November 2002, I am pleased to contribute
an appreciation of the importance of Vesak Day. Enclosed herewith please find the message.

With best regards,

Yours sincerely,

Kum Hak-Su
Executive Secretary

Mr Siam Saenkhat
Coordinator
The Third Anniversary of International
Recognition of Vesak Day, Thailand
Rodtvetvn. 71
0955 Oslo
Norway

Message by the Executive Secretary of the United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific, Mr. Kim Hak-Su, on the occasion of the third anniversary of the International Recognition of Vesak Day

The decision by the United Nations General Assembly on 15th December 1999 that the day most sacred to Buddhists – the Day of Vesak—be observed on the full moon day in May each year with appropriate arrangements at the United Nations Headquarters and other United Nations offices, was both unique and memorable. In the run up to the Millenium, twenty five countries, widely differing in location, culture, history and predominant religion, combined to sponsor the original resolution. This recognition of the Holy Day on which the Buddha was born, attained enlightenment and passed away, constitutes acknowledgement of the contribution that Buddhism has made for more than two and a half millennia to the spirituality of humanity.

The universal message of peace, goodwill, non-violence and compassion preached by Lord Buddha has never been more relevant than today. Buddhism has always stressed the peaceful resolution of disputes, whether individuals or communities. Tolerance being one of its central tenets, it reaffirms the United Nations strong commitment to the principle of respect for diversity. Certainly, this decision to observe Vesak Day was an auspicious start to the Year 2000 International Year for the Culture of Peace, and the Decade for the Culture of Peace and Non-violence for the Children of the World.

The United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific, and all other UN agencies based in Thailand, a predominately Buddhist country, have declared the Day an official UN holiday. This also reflects our concerns and mission, to contribute by peaceful means to the alleviation of poverty in our region and fulfill the ambitious Millenium goals set by the United Nations to raise the living standards of half the world's poorest inhabitants encompassed by our region.

I am therefore grateful for the invitation to contribute an appreciation of the importance of Vesak Day as an inspiration for our work.

รายนามคณะกรรมการดำเนินงาน การอัญเชิญพระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุจาก 3 ประเทศ อันเชิญรอบโลก ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างวันที่ 1- 31 ธันวาคม 2545

ประธานในพิธีฝ่ายสงฆ์

ประธานในพิธีฝ่ายฆราวาส

ประธานการต้อนรับฝ่ายสงฆ์

ประธานคณะที่ปรึกษา

ประธานอำนวยการฝ่ายสงฆ์

รองประธานอำนวยการฝ่ายสงฆ์

ประธานอำนวยการฝ่ายฆราวาส

รองประธานอำนวยการฝ่ายฆราวาส

ประธานดำเนินงานฝ่ายสงฆ์

ประธานดำเนินงานฝ่ายฆราวาส

รองประธานดำเนินงานฝ่ายฆราวาส

ผู้ดูแลรักษาพระเจดีย์ฯและพระบรมสารีริกธาตุ(ฝ่ายสงฆ์)

ผู้ดูแลรักษาพระเจดีย์ฯและพระบรมสารีริกธาตุ(ฝ่ายฆราวาส)

คณะกรรมการดำเนินงาน

นายเกรียงสิทธิ์ เพื่องฟูพงศ์

นายประเด็น สิงห์กาญจน์พงศ์

นายภูมิกิจ วราสิทธิพนันท์

นายวัชรินทร์ วรรณปักษ์

กรรมการเลขานุการ

นายจำลอง รุ่งเรือง

สมเด็จพระพรหมหรรษมังคลาจารย์ วัดปากน้ำภาษีเจริญ

ฯพณฯ พลเอก สุวรนันท์ งามคุณตรี

พระปริยัติวรการ เจ้าคณะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ดร.อำนาจ ชสสุข

พระเทพปริยัติมุนี เจ้าคณะภาค 15

เจ้าอาวาสวัดพระปฐมเจดีย์มหารัชมังคลาจารย์

พระโสภณธรรมวงศ์ เจ้าอาวาสวัดอินทรวินัย

ฯพณฯ จอชชัย เทียงธรรม ส.ส.จังหวัดสุพรรณบุรี

อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

นายภาคภูมิ มหาคุณ

พระครูพิพัฒน์วรกิตติ เจ้าอาวาสวัดเขาตะเกียบ

นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน ส.ส.จังหวัดสุโขทัย

รองประธานคณะกรรมการการศึกษาศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

นางสาวยุวดี บุญครอง

กรรมการผู้จัดการ บริษัท มีเดียออฟฟิศ จำกัด (มหาชน)

พระครูปลัดสำราญ กมล (กมลรัมย์)

นายสยาม แสนชาติ

นายวิรัตน์ แสงจำเริญ

นายชัยรัตน์ คูหาวิจิตร

นางประทีป นวลสุวรรณ

นายทรงภพ พิมพ์ลัดดา